ЗSTE JAARGANG No. 9681 VRIJDAG 27 JULI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

ofdredacteur: A. G. Jansen Kontoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

taten scherp gekant tegen verhoging invoerrechten

Men ontneemt bevolking met ene hand, wat men haar met andere geeft"

Willemstad. — Hedenochtend zijn de Staten bijeen gekomen ter andeling van een agenda van 14 punten, waarvan de ontwerp-dsverordening tot wijziging van de Alg. Verordening In- Uit-Doorvoer 1908, en die tot wijziging van de Eilandenregeling derl. Antillen belangrijke onderdelen vormden.

regering werd toegestaan over bedrag van ƒ 25.000,— te beschik-voor de oprichting van een P. L. -beeld.

eindstemming over de ontwerp-verordening, regelende de bezol-g, de vergoeding voor reis- en lijfkosten, alsmede het pensioen de Gevolmachtigde Minister, werd 13 tegen 7 stemmen aangenomen n stemden behalve de fractie der de heren Debrot en Werleman). elfde uitslag bracht de stemming de ontwerp-landsverordening, regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de ministers.

De heer Werleman was de eerste spreker, die een beschouwing ten beste gaf m.b.t. de ontwerplandsverordening tot wijziging van de Algemene Verordening I. U. en D. 1908. Hij achtte de voorgenomen verhoging der invoerrechten een belasting op de eerste levensbehoeften. Men geeft, aldus spreker, met de ene hand aan de bevolking, wat men met de andere weer terugneemt. Had men geen andere weg kunnen bewandelen door bezuinigingsmaatregelen te nemen? Er wordt niets gedaan om de overheidsuitgaven op een redelijk peil te brengen. De geprojekteerde verhoging der invoerrechten brengt slechts ƒ 1/2 miljoen op. De grote tekorten kunnen met dit bedrag niet worden opgeheven.

De heer Abbad zeide, dat een belastingverhoging niet de enige weg is om tekorten op te heffen. Er is nog een andere weg en deze is de vermindering der kapitaalsuitgaven.

Spreker kwam op voor de belangen van de handel en memoreerde het bekende verzoek van een aantal zakenlieden aan de Staten. De grondstoffen voor de meubel-, de tegel-, de kleding- en de chocolade-industrie moeten relatief vrijgesteld worden. De heer Abbad besloot met er op te wijzen, dat de economisch zwakkeren door de voorgestelde verhoging der invoerrechten het meest getroffen worden, en schade aan de naam der Nederlandse Antillen als vrijhaven wordt toegebracht.

Hierna kwam de heer Römer aan het woord.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren drie lichte aanrijdingen te behandelen.

e heer J. J. Horigan en echtgenote gisteren vertrokken

n boord van de „Santa" was een groot gezelschap om afscheid te nemen van o's Horrigan. Tijdens een „onderonsje" kiekten wij de heren Frank Griffin, ex-President van de Lago, mr. Horrigan en de heer (Sha) R. A. C. Henriquez.

Willemstad. — Met het KLM-vliegtuig arriveerde gistermiddag vanuit Aruba heer J. J. Horigan, President van de Lago Oil & Transport Co. Ltd., en diens genote. Zoals eerder in deze kolommen bericht, zal de heer Horigan na nlange arbeid met pensioen naar de Verenigde Staten terugkeren. De heer mevr. Horigan zijn scheep gegaan aan boord van het ss. „Santa Paula" van Grace Line, dat gisteravond vertrokken is met bestemming New York.

Tijdens hun kort verblijf op Curaçao, bben de heer en mevr. Horigan bruik gemaakt van deze gelegen-d om gisteravond in de Club Cho-lobo, afscheid te nemen van hun enden en kennissen op dit eiland. der de vooraanstaanden uit onze meenschap zagen wij Z. E. Gouver-ur en Mevr. Struycken ,Z.E. Pre-er Jonckheer, leden van de Antil-anse Regerings Raad, de heren J. Isa en M. P. Gorsira, Staten-orzitter en Gezaghebber respectie-lijk, Directieleden van de C.P.I.M. S.E.L. Maduro & Sons N.V., alsook ominente figuren uit het Bankwezen, ndel en particuliere leven.

Met hetzelfde vliegtuig arriveerden eneens uit Aruba de nieuwe Lago esident, de heer Odis Mingus en evr. Mingus, alsook de heer Frank iffin, Directielid van de Lago, die eciaal waren overgekomen om de er en mevr. Horigan af te duwen. vele vrienden die achterblijven roepen vanaf deze plaats de Horigan's nogmaals hartelijk vaarwel toe, met hun beste wensen dat het de Horrigan's gegeven moge zijn nog vele jaren in goede welstand van hun welverdiende rust te genieten.

Aan boord van de Santa heeft onze redakteur de heer Horrigan nog even mogen spreken. De heer Horigan vertelde ons dat, ofschoon hij met pensioen gaat, nu toch nog niet in een luie stoel van zijn verlof gaat genieten. Over zijn toekomstplannen kon de heer Horigan echter nog niet veel vertellen daar hij deze nog niet heeft vastgesteld. Verder zeide de heer Horigan dat hij hoopt de Antillen nog eens te bezoeken, zodra de nieuwe hotels gereed zijn. De heer Horrigan dacht in dit verband aan een cruise naar de Antillen. Wij wensen de ex-Lago President, veel succes toe en hopen hem nog een op de Antillen te mogen ontmoeten.

en der schilderijen die werden ingezonden voor de tentoonstelling in het Kransgebouw. Typisch Curaçaos, twee vissers aan het strand op een der baaien.

Alonso de Ojeda, de Ontdekker van Curaçao, zoals Frank A. de Lannoy hem schilderde. Het schilderij werd gisteren in Centro Social Catolico geëxposeerd.

Curacao 26 juli 1499 -- 26 juli 1956

Centro Social Catolico vierde op grootse wijze „Dia di Corsow"

Prachtig schilderij van de Ontdekker van Curacao

Willemstad. — In Centro Social Catolico verzamelden zich gisteravond het bestuur, leden met hun dames en enkele genodigden om de ontdekkingsdag van Curacao te gedenken. Onder de aanwezigen merkten wij de Z. Eerw. Pater Folmering, Geestelijk Adviseur van Centro, Mr. J. Eleonora, Juridisch adviseur en de heer Ernesto Rozendaal ex-voorzitter en de gast-spreker van de avond. Later op de avond kwamen de Gedeputeerde E. Morkos namens de Gezaghebber, de heer Alfredo Donker namens de St. Thomaskring en Sr. Don A.J. Espinal, de Consul van Santo Domingo, een grote vriend van Curacao en van Centro Social. Om kwart voor negen opende de ceremoniemeester, de heer Jossy Martina de avond en werd het programma geopend met het Curacaosch Volkslied, dat door allen staande werd aangehoord.

Hierna nam de voorzitter, de heer Pedro M. Maduro het woord. Spreker heette allen hartelijk welkom en dankte de aanwezigen voor hun opkomst. De heer Maduro verklaarde dat het doel waarvoor men hier verzameld is, niet iets nieuw is. Immers, al jaren is de St. Thomas-kring doende om Curaçao dag op een waardiger wijze te herdenken en om te bereiken dat deze dag als een officiële feestdag zal worden gevierd.

De gereserveerde houding welke de bestuurderen in deze zaak nemen, kon de heer Maduro niet beoordelen daar dit, zoals hij zei, niet op zijn terrein ligt.

De heer Maduro verklaarde verder dat de 26e juli voor de Katholieken een bijzondere betekenis heeft omdat Alonso de Ojeda met de ontdekking van Curaçao het geloof, de taal en de cultuur met zich meebracht. Ook voor de andersdenkenden heeft deze dag een grote betekenis omdat door de ontdekking ons eiland in contakt getreden is met de beschaafde wereld.

Terugkomend op de viering van deze dag in Centro Social Catolico, herinnerde de voorzitter er aan dat deze viering een voortzetting is van een traditie, die op bescheiden wijze getuigt van de liefde en verknochtheid van Centro en haar leden aan Curaçao.

Vervolgens sprak de heer Maduro in het Papiamento waarbij hij speciaal de nadruk op de St. Anna-dag legde, de dag waarop ons eiland ontdekt werd.

Curacaose artisten treden op

De heer Ellis Juliana opende de rij van Curaçaose artisten na deze toespraak met enkele eigen werken. Hij droeg vier gedichten voor, waaronder die welke wij gisteren publiceerden en vertelde een korte schets.

Ellis Juliana oogstte een geweldige applaus. Als toegift vertelde hij een korte schets, waarin hij de ontmoeting van twee oude muzikanten beschrijft. Deze ontmoeting vindt plaats na een begrafenis in een kroeg, waar zij zijn heengegaan voor de „handenwassing".

De andere voordrachten waren „Mama Patria", „Bira Bieu", „Corsou", allemaal eigen werken en van Pierre Lauffer „Balia Bari".

Het trio Manuel met aan de piano de heer Stanley de Castro bracht een paar echte Curaçaose liedjes ten gehore. Het waren „Cantica di Corsou" (muziek van Jacobo Palm) en „Mi Curaçao" (tekst van Z. Eerw. Pater St. v.d. Pavert en muziek van Rudolf Palm).

Mevr. Theresita Henriquez droeg „Atardi" en „Corsou den luna cla" van J. S. Corsen en H. Evers op duidelijke wijze voor.

Feestrede

De heer Ernesto Rozendaal, ex-voorzitter van de Centro was bereid gevonden om op deze grote dag een feestrede uit te spreken en wat dieper in te gaan op de betekenis van de ontdekking van Curaçao op 26 juli 1499, na 457 jaren geleden.

De heer Rozendaal nam zijn toehoorders mee naar de jaren van de ontdekking en liet in korte trekken de ontdekkingsgeschiedenis de revue passeren. Spreker schetste de grote betekenis van het vaderland en de ontdekking van ons eiland.

De heer Rozendaal gaf blijk dat hij goed thuis is in de geschiedenis van onze eilanden.

Tenslotte moedigde spr. het bestuur en de leden van Centro aan om het initiatief van de Sint Thomaskring, om een standbeeld voor Alonso de Ojeda op te richten, te steunen.

Voordat men een korte pauze hield, werd een schilderij van Alonso de Ojeda door de Voorzitter, de heer Pedro Maduro onthult. Dit schilderstuk is een werk van de heer Minguel A. de Lannoy.

Een mooi stukje werk, dat de ontdekker voorstelt, met op de achtergrond in blauw een groot zeilschip en ons eiland met de olie-industrie, de grootste bron van welvaart voor ons eiland.

Tijdens de korte pauze werd een heildronk uitgebracht op Curaçao.

Het muzikale nummer dat door de heer en mevr. Bakhuis gegeven zou worden kwam te vervallen, mede door het tragische ongeval van de jongeheer L. Plaate, een familielid van de heer en mevr. Bakhuis.

(Vervolg naar pag. 2)

Jolly Fellows wijden radioprogramma aan Curacao-dag

Willemstad. — Het was een lofwaardig idee van de Jolly Fellows Society om door middel van het zeer populaire programma „Pensamentu, palabra, poesia" waarin via de Curom om de twee weken papiamentse poezie en prosa worden gebracht een speciaal programma te wijden aan de Curacaodag. Dit verzorgd programma dat in zeer brede kringen van de bevolking wordt beluisterd, bracht gisteren een mooi gedeelte van de Curacaodagviering in vele huiskamers en mag dan ook zeer geslaagd genoemd worden.

Het programma werd geopend door Jan Marent, die met volledige overgave zijn wals "Karienchi", welke op de muziek prijsvraag van de C.C.C. een eervolle vermelding verkreeg, op de piano ten gehore bracht.

Vervolgens declameerde Echi Jessurun op zeer verdienstelijke wijze het gedicht "Corsou, no bai" van Kees Martina, waarin de veranderingen die Curaçao onherroepelijk ondergaat worden beschreven en dat eindigt met de bede dat toch niet al het schoons van het oude Curaçao verloren zal gaan (Corsou, no bai. No bai, Corsou!!)

Daarna bracht Jan Marent op zijn bekende keurige wijze een zangnummer: "No niegues que me quisiste" waarbij hij zichzelf op de piano begeleidde.

Het volgend nummer was het gedicht "Mi Tera" van Pierre Lauffer, waarin de eigendom van het stuk grond genaamd Curaçao op zeer krachtige wijze naar voren wordt gebracht. Kees Martina droeg dit gedicht voor.

De populaire Ellis Juliana bracht toen de luisteraars zijn eigen "Mama Patria", beschrijvend het Curaçao, dat thans eindelijk zijn eigen zonen aan tafel nodigt.

Daarop volgend stak de heer Alfredo Donker een gloedvolle redevoering af, waarin hij pleitte voor de rechtvaardiging van Alonso de Ojeda en de algemene viering van Curaçaodag. Hij deed een beroep op de bevolking om geldelijk bij te dragen voor de totstandkoming van het standbeeld van Alonso de Ojeda, die hij de Vader van het Vaderland noemde.

De wals Aura die hierna volgde en op uitstekende wijze door Jan Marent op de piano werd vertolkt, was bizonder goed in het programma geplaatst.

Hierna zong de tenor Elmer Bartels Daal "Martha" en daarna van Jan Marent de wals in het Papiamento "Ensoñashon".

Deze nummers werden gescheiden door Echi Jessurun die met zeer veel gevoel "Keho di Catibu" van Pierre Lauffer voordroeg.

Kees Martina sloot het programma met "Corsou di Nos" het gedicht dat Pierre Lauffer als een volkslied heeft gemaakt. Jan Marent zorgde hier voor een passende "background music" geinspireerd door de melodie door Lauffer voor het gedicht gemaakt.

De leiding van dit programma "Pensamentu, palabra, poesia" berustte bij de heer Hector A. Rosario die zich uitstekend van zijn taak kweet.

Jolly Fellows Society kan terug zien op een bizonder geslaagd programma. Voorwaar een hoogtepunt in de viering van Curaçaodag.

Voorzitter van Centro Social Catolico, de heer Pedro Maduro, tijdens zijn toespraak op de herdenkingsavond van Curaçao-dag. Links Pater Folmering, Geestelijk Adviseur van Centro.

St. Thomaskring vierde 26 juli met geslaagde expositie in kransgebouw

Willemstad. — Onder zeer grote belangstelling, waarbij wij Pater Maassen, Gedeputeerde Morkos en later op de avond Minister A.E. Booi zagen, leidde de heer A. de Rooy de avond in op het voorterras van het Kransgebouw. De heer de Rooy wees op het doel van deze 26 Juli-viering, hoe op die dag Alonso de Ojeda Curacao aan de „grijze onbekendheid" ontrukte. En het was verheugend, dat de Sint Thomaskring, als oudste culturele vereniging het initiatief had genomen tot deze viering. De heer de Rooy dankte zijn culturele commissaris, de heer Alfredo Donker Jr. voor al het werk dat deze had verricht om deze tentoonstelling te doen slagen. Dank ook aan de Stichting Cultureel Centrum Curacao, die het Kransgebouw heeft afgestaan en aan zijn administrateur Henk Dennert, die meegeholpen heeft deze expositie tot een waardig geheel te maken.

De heer Alfredo Donker gaf vervolgens een korte exposé over het ingezonden werk en haalde aan, dat, hoewel er honderd schilderijen van ongeveer 25 schilders zijn ingestuurd en een grote verscheidenheid in thema, kleur en techniek was, er toch een zekere eenheid uitsprak. De heer Donker wees erop, dat gebleken is, dat op Curaçao niet alleen sprake is van een intens schildersleven, maar ook van een evoluerende schildersleven.

Vervolgens nam Gedeputeerde Morkos het woord. Evenals de heer Donker achtte hij dit niet het moment om de ingezonden werken te beoordelen, maar moest men de tentoonstelling zien als een bijvalsbetuiging bij de viering van deze dag. Het was deze Sint Thomaskring, aldus de heer Morkos, die 10 jaar geleden het initiatief nam tot het gedenken van deze dag. En eerst wilde de verspreiding van deze gedachte niet gelukken, maar langzamerhand dringt hij toch meer en meer door. Pers en radio wijden nu hun aandacht eraan, verenigingen komen samen. Toch zijn er nog teveel mensen, die niet op de hoogte zijn van de viering of hem zelfs achteloos langs zich heen laten gaan. Op symbolische wijze verklaarde Gedeputeerde Morkos vervolgens de tentoonstelling geopend.

Hierna begaven de gasten zich in de zalen, waar de meer dan 100 schilderijen onder de technische leiding van de heer Theo van Delft, waren opgehangen. De zaal van het Kransgebouw met zijn parelgrijze muren en moderne verlichting, leent zich prachtig voor dergelijke exposities. Deze ruimten doen tevens luchtig en fris aan. Het orkest van de heer Albert Palm zorgde voor een muzikale omlijsting van Curaçaose muziek, zodat er een prettige sfeer in het Kransgebouw heerste. De bezoekers waren opgetogen over het ingezonden werk. Hier en daar zagen wij zelfs jonge kunstenaars in groepen staan en nieuwe plannen beramen, geinspireerd door de expositie om hen heen. Later op de avond bezochten ook Zijne Excellentie de Gouverneur en mevr. Struycken de tentoonstelling.

Ook het gehalte van de schilderijen stond op een hoog peil. Dit werk is te omvangrijk om in een enkele recensie behandeld te worden en bovendien kent men al het merendeel van de ingezonden werken. Schilders als J. C. Pieters, Chris en Lucille Engels, Charles Corsen, Lity Steenhof—Vonk, Pandellis, Theo van Delft, J. van Bergeyck, T. Pieters Kwiers, R. Yang en vele anderen zijn voor ons geen onbekenden meer en beginnen in onze oren vertrouwd te klinken. Aardig was te horen hoe de bezoekers de verschillende schilderijen al aanwezen als te zijn van die en die schilder.

Het was een goede gedachte van de organisatoren ook enkele tekeningen van het Curaçao uit 1860, uit de collectie van de heer H. G. Martijn te exposeren. Uit deze expositie blijkt, dat Curaçao langzamerhand over een grote, mooie collectie kan beschikken. Het is een verzameling, die de aandacht sterk trekt door zijn verscheidenheid, zijn evolutie, zoals de heer Donker terecht zeide, en de Sint Thomaskring kan er zeker van zijn, dat dit initiatief voor de talrijke schilders een stimulans is geweest, die niet licht vergeten zal worden.

De heer Ellis Juliana, die zijn gedicht „DIA DI CORSOW", dat wij gisteren publiceerden, gisteravond in Centro Social Catolico voordroeg.

Sticusafiguren naar Curaçao

Willemstad. — Naar wij uit betrouwbare bron vernemen zal in de eerste helft van de volgende maand een delegatie van de nieuwe Sticusa in Nederland een bezoek brengen aan Suriname en de Antillen. Het zijn de heren Thijs en Jonkers van de Sticusa die hier de volgende maand worden verwacht. Verder vernemen wij dat in het begin van het volgend jaar de heer Reinink, de Voorzitter van de Sticusa, naar Suriname en de Antillen zal reizen.

De recente wijziging van de Alg. Politieverordening voor Curacao

Willemstad. — Bij Eilandsverordening van 29 Juni 1956, Afkondigingsblad Curaçao 1956 no. 24, is de Algemene Politieverordening voor Curaçao op enige punten gewijzigd. De nieuwe bepalingen treden op 8 augustus 1956 in werking en wij menen goed te doen de belangrijkste der gewijzigde bepalingen hierbij onder de aandacht van het publiek te brengen.

De politie zal de eerste tijd soepel optreden bij de contrôle op de naleving van de nieuwe bepalingen, maar uiteraard moet een ieder deze nieuwe bepalingen na een redelijke korte tijd respecteren, wil hij een proces-verbaal vermijden.

In dit verband verwijzen wij naar de desbetreffende officiële publicatie van de Gezaghebber, Plaatselijk Hoofd van Politie, waarin bekend wordt gemaakt, dat uiterlijk op 8 oktober 1956 alle rijwielen, waarmede tussen zonsondergang en zonsopgang op de openbare weg wordt gereden, voorzien moeten zijn van een goed werkend rood achterlicht.

VENTEN.

Was voorheen slechts het venten op de openbare weg onderworpen aan een vergunning van de Gezaghebber, thans is een zodanige vergunning ook vereist voor het venten aan de openbare weg, b.v. in voortuintjes of koralen van huizen of andere aan de openbare weg gelegen plaatsen.

VERBODEN STOPPLAATSEN (verkeer).

a. Ligt rechts van een weg een afzonderlijk weggedeelte, dat bestemd is voor stilstaande voertuigen (dus een parkeerstrook, -berm of -plaats) dan mogen naderende bestuurders van rijtuigen, handkarren en motorrijtuigen op meer dan twee wielen hun vervoermiddelen niet ergens anders dan op dat afzonderlijke weggedeelte doen of laten stilstaan.

b. Ontbreekt zo'n afzonderlijk weggedeelte dan mogen zij hun vervoermiddel niet anders doen of laten stilstaan dan aan de **uiterste rechterzijde** van de rijbaan en in een richting evenwijdig daaraan.

Hiermede hebben we dus voor genoemde categorie van bestuurders een principieel verbod gekregen om op wegen met twee-richtingsverkeer **links** van de weg te stoppen of te blijven staan.

In afwijking van deze twee verkeersregels mogen echter bestuurders hun vervoermiddel doen of laten stilstaan aan de uiterste **linkerzijde** van de rijbaan, in een richting evenwijdig daaraan:

1e. op wegen, welke voor het verkeer, waartoe de bestuurders behoren, zijn uitgesloten verklaard in tegengestelde richting (wegen met éénrichtings-verkeer);

2e. op wegen, waar blijkens officiële verkeersborden een **stop- of een wachtverbod voor de rechterzijde** van de weg bestaat.

N.P. (Niet Parkeren) -PLAATSEN verkeer)

De Gezaghebber is bevoegd om ten behoeve van bepaalde overheidsdiensten of bepaalde personen, die wegens de aard van hun werkzaamheden een vaste parkeerplaats nodig hebben, een gedeelte van de openbare weg daartoe aan te wijzen. Natuurlijk kan de Gezaghebber binnenkomende verzoeken ook afwijzen en verwacht mag dan ook worden, dat het aantal N.P.-vergunningen beperkt zal worden tot slechts enkele gevallen.

VERPLICHT ROOD ACHTERLICHT VOOR RIJWIELEN.

Het is de bestuurder verboden tussen zonsondergang en zonsopgang op een openbare weg een rijwiel te berijden, zonder dat het rijwiel voorzien is van minstens een lantaarn, die voorwaarts een helder wit licht uitstraalt **en aan de achterzijde van een lantaarn, die achterwaarts een rood licht uitstraalt.** Een rode reflector is dus niet meer voldoende.

Wielrijders, weest verstandig en voorziet Uw fiets direct van een goed functionnerend achterlicht. U kunt daarvoor bij de Plaatselijke handel terecht. De aanschaf brengt slechts weinig kosten met zich mee en U verhoogt aanmerkelijk Uw eigen veiligheid als wielrijder in het donker op de weg.

TIJDELIJKE RIJBEWIJZEN.

Aan tijdelijk op Curaçao vertoevende personen, die de leeftijd van achttien jaren hebben bereikt, kan op vertoon van een te hunnen name afgegeven geldig buitenlands rijbewijs door de Gezaghebber een tijdelijke vergunning worden verleend om als bestuurder van motorrijtuigen op te treden, geldig voor ten hoogste drie maanden.)

VERKEERSVEILIGHEIDSARTIKEL.

Het is verboden zich zodanig te gedragen, dat de vrijheid van het verkeer op de openbare weg zonder noodzaak wordt belemmerd of de veiligheid op de openbare weg in gevaar wordt gebracht of redelijkerwijze is aan te nemen, dat de veiligheid op de openbare weg in gevaar kan worden gebracht.

Dit artikel is bedoeld om iedereen, die zondigt tegen de verkeersveiligheid en tegen het verkeersfatsoen, ter verantwoording te roepen, zo nodig bij de strafrechter.

REGELING MAXIMUM SNELHEID MOTORRIJTUIGEN

Voor bestuurders van motorrijtuigen geldt voortaan in het eerste of stadsdistrict een maximum-snelheid van 40 kilometer per uur en buiten het eerste of stadsdistrict een maximum-snelheid van 60 kilometer per uur, tenzij de Gezaghebber voor bepaalde wegen een lagere of hogere maximum-snelheid mocht bepalen blijkens op die wegen aan te brengen verkeersborden; in die gevallen gelden de speciale maximumsnelheden, die op de verkeersborden staan vermeld.

Let wel, een bord „maximum-snelheid 40 kilometer per uur" is geen vrijbrief om altijd maar 40 kilometer per uur te rijden. De snelheid moet steeds verminderd worden als de omstandigheden ter plaatse zulks eisen.

Ook kan de Gezaghebber voortaan op een weg een **minimum**-snelheid bepalen. Ook dit wordt kenbaar gemaakt door middel van verkeersborden „Minimum-snelheid .... kilometer per uur".

Op zo'n weg mag dan buiten noodzaak niet met een lagere snelheid dan de bepaalde worden gereden.

PERSONENVERVOER MET MOTORVRACHT RIJTUIGEN.

Met motorvrachtrijtuigen mogen slechts personen op de openbare weg worden vervoerd indien deze personen zitten op de daarvoor bestemde zitplaatsen in de bestuurderscabine.

Buiten de bestuurderscabine mogen slechts personen worden vervoerd op een motorvrachtrijtuig indien die personen tijdens de rit de lading moeten verzorgen of nodig zijn voor het laden of lossen.

Er bestaan enkele uitzonderingen op deze bepaling, en de Gezaghebber kan bovendien vergunning verlenen tot het in principe verboden vervoer.

Een enorme stoet vergezelde het stoffelijk overschot van Leo Plaate naar zijn laatste rustplaats op Berg Altena.

Tragisch ongeval op Nieuwpoort

Willemstad. — Een tragische gebeurtenis heeft gisteren een vroegtijdig einde gebracht aan een gezellige picnic van de leerlingen van de Hendrikschool op Nieuwpoort. Omstreeks elf uur gistermorgen miste men de jonge sportfiguur Leo Plaate, een der leerlingen. Direkt werd de hele baai afgezocht doch Leo was spoorloos.

Om 14.35 uur werd de Politie gewaarschuwd die onmiddellijk met een zuurstofapparaat naar Nieuwpoort toog. De heren Lenderink en Snitselaer begaven zich eveneens naar de baai en het water werd afgezocht. Omstreeks 16.50 uur werd het stoffelijk overschot op een plaats, ongeveer tien meter uit de kust op vier meter diepte gevonden. Het bleek reeds te laat om te trachten met zuurstof de levensgeesten weer op te wekken.

Hedenochtend is het overschot van Leo Plaate ten grave gedragen. Een enorme stoet bestaande uit medeleerlingen, sportfiguren, delegaties van sportverenigingen en bekenden vergezelde de jongeling naar zijn laatste rustplaats. Sportkoningin Lucille de Haseth liep voor de leerlingen waarvan de meesten kransen droegen. Toen de stoet op de brug liep waren de laatste wagens nog bij het Hospitaal, vanwaar de uitvaart plaatsvond.

Moge hij rusten in vrede.

Curacaodag in Centro Social Catolico...

(Vervolg van pag. 1)

Sportkoningin Lucille de Haseth droeg „Aparicion" van A. Julio Espinal op een zeer charmante wijze voor. Dit gedicht beschrijft de eerste indrukken van de Dominicaanse Consul bij zijn aankomst op Curaçao. Typisch is dat Don Julio dit gedicht ook in Centro Social voor het eerst heeft voorgedragen. Het luidt:

APARICION

Se extremeció de júbilo mi Lira
Cuando surgiste al fin del oceano
Y a cantarte en estrofas ahora aspira
Mi debil pluma en mi inexperta mano

Yo te soñé pequeña y te hallo hermosa
Le sonrie feliz al navegante
Y le abres tu entrada cariñosa
con ademan amable y elefante

Ya estoy en ti preciosa Willemstad,
En tu seno seré tu admirador
Y en cada tu hijo yo veré a un hermano

Porque debe unirles puro amor
a los hijos del suelo Quisqueñano
Y a los tuyos. Bastión de Libertad.

Het was jammer dat de heer Ornelio (Kees) Martina niet aanwezig kon zijn op deze avond om enkele van zijn eigen gedichten voor te dragen.

Maar het publiek werd niet teleurgesteld. De jongeheer Stanley S. Cras, de veelbelovende zoon van onze stadgenoot Walter Cras, droeg twee gedichten van Kees Martina op indrukwekkende wijze voor. Het waren „Corsou no bai" en „Corsou mi pober terra". Hij ontving een flink applaus.

Hierna nam de heer Morkos het woord. Spreker feliciteerde Centro Social en alle aanwezigen, niet alleen met de 26ste juli, maar ook met het grote succes van deze avond, waarmee Centro tot het initiatief van de St. Thomaskring heeft bijgedragen.

Spr. vond het jammer dat er nog zo velen zijn die deze dag niet die glorie willen geven die het verdient. Velen verwijzen naar de autonomiedag, doch het is deze dag die van historische betekenis is.

Ook de heer A. Donker vertegenwoordigend het bestuur van St. Thomaskring maakte met grote dankbaarheid gebruik van deze gelegenheid om enkele woorden tot de aanwezigen te zeggen.

„Het geeft ons moed en kracht om voort te gaan op de ingeslagen weg om te bereiken dat de 26ste juli beschouwd zal worden als de grote historische dag, wanneer wij Uw geste van medeleving en vriendschap in deze zaak zien", aldus spreker.

Spr. bracht dank voor deze geest van samenwerking en vond dat dit meer dan een gewone dank waard is, het verdient een broederlijke omarming. Verder verklaarde spr. dat in de loop van de volgende maand de St. Thomaskring een begin zal maken met de activiteiten om tot het instandkoming van een standbeeld voor Alonso de Ojeda te geraken.

Curaçao heeft vele standbeelden en monumenten die of grote gebeurtenissen of grote figuren uit de geschiedenis eren. Maar het is betreuringswaardig dat er absoluut niets is dat ons herinnert aan het begin van de Ontwikkeling van Curaçao. Niets dat van dankbaarheid getuigt aan Alonso de Ojeda. Slechts een droevige, eenzame en slecht onderhouden straat achter een begraafplaats in de wijk Domi, draagt de naam van Ojeda.

Na de heer Donker sprak de heer A. Julio Espinal een vurige rede uit waarin hij allen aanspoorde eer te blijven brengen aan de grote held, de ontdekker van Curaçao.

Hierna dankte de voorzitter allen voor de betoonde belangstelling en nodigde allen uit om nog gezellig bijeen te blijven. En natuurlijk gaf men gehoor aan deze uitnodiging in het gastvrije Centro Social Catolico, tot rond het middernachtelijk uur.

Bestuur-Adviescommissie

Emmastad. — Gistermiddag heeft de Adviescommissie van Employees van de N.V. C.P.I.M./C.S.M. haar nieuwe dagelijks bestuur gekozen. Dit is voor het volgende sluitingsjaar als volgt samengesteld:

Th. G. Boot voorzitter; J. G. Smits vice-voorzitter; I. A. A. Kramers 1e secretaris en G. P. J. Bressen 2e secretaris.

De heren Smits en Kramers zijn lokale employees, de heren Boot en Bressen uitgezonden employees.

De overheidsverantwoordelijkheid in de lectuurvoorziening

Een bijdrage tot gedachtenwisseling

door Anton W. Vogelsang

I. Begrenzing van de overheidsverantwoordelijkheid

Het leek ons een goede gedachte om ter gelegenheid van de zesde Curaçaose boekenweek aandacht te besteden aan de noodzaak van de lectuurvoorziening, gebaseerd op het principe van de overheidsverantwoordelijkheid. Wij hebben de heer A. W. Vogelsang, bibliothecaris van de Openbare Leeszaal en Bibliotheek van Curaçao bereid gevonden, de gedachten, welke hij over dit onderwerp ontwikkeld heeft, neer te leggen in een beschouwing, welke wij op de eerste dag van de boekenweek aan overheid en lezers in overweging willen geven.

Er zijn voldoende argumenten aan te voeren om te staven, dat de overheid verantwoordelijk is voor de lectuurvoorziening en dit wordt ook algemeen erkend. Wanneer wij het beginsel van de overheidsverantwoordelijkheid in de lectuurvoorziening ter sprake brengen, kan het zijn nut hebben, er op te wijzen dat deze idee niet nieuw is. Nog voor de aanvang van onze jaartelling werden door Keizer Augustus in Rome Openbare bibliotheeken gesticht. Uit alle tijden en vele landen kan men voorts vele voorbeelden aanhalen, waaruit van overheidsbemoeiing met de lectuurvoorziening blijkt.

Niet altijd bleef de overheid daarbij binnen de grenzen van haar macht. Aan de **begrenzing van deze overheidsverantwoordelijkheid** willen wij in deze eerste beschouwing onze aandacht wijden. Wij zullen trachten haar karakter te bepalen en zullen daartoe termen gebruiken, waarvan wij menen, dat deze bruikbaar zullen zijn in de gedachtenwisseling over dit onderwerp en in de praktijk van de lectuurvoorziening.

Principiële begrenzing

De lectuurvoorziening ligt deels in het vlak van de opvoeding en de vorming. Ten aanzien van het kind is deze voorziening een van de **opvoedingsmiddelen.** De keuze van middelen tot de opvoeding behoort tot het niet te vervreemden recht van de ouders, die voor deze keuze verantwoordelijk zijn. Ten aanzien van de volwassene is de lectuurvoorziening een van de **vormingsmiddelen.** De volwassen individu draagt de verantwoordelijkheid voor de keuze van de geëigende middelen tot zijn verdere vorming.

Een overheid, die zich zelf in de plaats dringt van het gezin of de individu bij de bepaling van die keuze, treedt buiten de grenzen van haar gezag, zoals meermalen geschiedt in niet-democratische landen, wanneer daar de vrije lectuur-voorziening wordt belemmerd door overheidsmaatregelen: waar op scholen, in de jeugdbeweging, in vakverenigingen en in de pers eenzijdige lectuur wordt opgedrongen; waar door discriminerende deviezenbepalingen, door onevenredige invoerrechten of door andere heffingen de lectuurvoorziening aan banden wordt gelegd.

Zonder lectuur moet wel iedere cultuur onmogelijk geacht worden. De lectuur drukt haar stempel op een cultuur. De persoonlijke cultuur van de individu is goeddeels, zo niet grotendeels afhankelijk van de keuze van middelen voor zijn opvoeding en vorming en de ontplooiing van zijn persoonlijkheid. **Het lectuurgehalte bepaalt de cultuurgestalte van een individu, een volk of een tijdperk.** Vaak staat de individu onder invloed van een levensbeschouwelijke, een regionale of een milieu-sfeer, die mede-bepalend is voor zijn keuze en daardoor voor zijn individuele cultuur. Zulk een invloed wordt — althans in democratische landen, vrijwillig ondergaan, al is men zich dit niet altijd bewust. Waar deze invloed bewust aanvaard wordt, ontstaan **groepsculturen**, die een weerspiegeling zijn van de sfeer waarin ze gegroeid zijn. Voorbeelden van zulke groepsculturen vinden we in een christelijke cultuur, een streekcultuur of een standscultuur. **Het samengaan van de individuele culturen en die van de door de individuen in vrijheid gevormde groepen, bepaalt de nationale cultuur van een volk.** Ook internationaal kunnen zich groepen vormen.

Daar wordt de internationale cultuur — kenmerkend voor het tijdperk in de geschiedenis — gevormd door het samengaan van groeps- en nationale culturen.

Door haar consumptie, als opvoedings- en vormingsmiddel is de lectuurvoorziening een **cultuur-factor.** Zij behoort als zodanig tot **de geestelijke orde.** Voor zover de overheidsverantwoordelijkheid zich in deze geestelijke orde uitstrekt, noemen wij haar naar haar aard: **overheidsbemoeienis.**

Maar de lectuurvoorziening is méér dan cultuur-factor alleen. Door haar productie, als culturele verrichting is de lectuurvoorziening een **cultuur-facet.** Als zodanig behoort zij tot **de tijdelijke orde.** Het is de taak van de overheid, zorg te dragen voor het algemeen tijdelijk welzijn van de onder haar gezag gestelde bevolking. Ook in de lectuurvoorziening in de tijdelijke orde heeft zij een verantwoordelijkheid, welke wij naar haar aard **overheidszorg** zullen noemen.

Het onderscheid, dat wij maakten ten aanzien van de overheidsbemoeienis en de overheidszorg, willen wij nog verdiepen door het karakter van beide begrippen te bepalen. Beide woorden geven naar onze mening inhoud en zin van de overheids verantwoordelijkheid duidelijk aan. De **overheidsbemoeienis** heeft een **negatief** karakter en beperkt zich hoofdzakelijk tot maatregelen, welke naar hun strekking tot de tijdelijke orde behoren, doch in hun wezen de geestelijke orde aantasten. Een duidelijk voorbeeld van zulke overheidsbemoeienis is de wetgeving op het weren van lectuur, welke in strijd geacht wordt met de goede zeden of de openbare orde. Toch is de overheidsbemoeienis aan een duidelijke grens gebonden; zij strekt zich tot waar het recht van de individu of de door deze in vrijheid gevormde groep begint. Deze grens is naar haar beginsel bestendig en wij zullen haar aanduiden als de **principiële begrenzing van de overheidsverantwoordelijkheid.**

De **overheidszorg** heeft een **positief karakter**: de algehele verantwoordelijkheid voor de lectuurvoorziening moet de overheid wel van bezorgdheid vervullen. Zij heeft hier een verzorgingsgebied, dat zich uitstrekt naar horizontale en verticale richting. In haar hele omvang is deze overheidszorg evenwel **ook** begrensd en dat om verschillende oorzaken, welke wij bij de vaststellingen van deze begrenzing ter sprake zullen brengen.

Initiatieve begrenzing

De directe culturele verzorging behoort in beginsel niet tot de overheidstaak, maar tot die van het **particulier initiatief.** De algehele verantwoordelijkheid van de overheid blijft echter wel bestaan en houdt in, dat waar het particulier initiatief ontbreekt, de overheid zelf deze verzorging ter hand moet nemen, bij voorkeur door dit particulier initiatief aan te moedigen, te bevorderen en te ondersteunen.

Er kunnen zich omstandigheden voordoen, waardoor het particulier initiatief geheel of gedeeltelijk achterwege blijft. Die omstandigheden vinden wij in landen, waar geen, of onvoldoende, of te kleine culturele kernen aanwezig zijn, vanwaar het initiatief kan uitgaan. Als zulke culturele kernen beschouwen wij de door de individuen in vrijheid gevormde groepen van levensbeschouwelijke of regionale aard, of groepen door anderebanden ontstaan: vakverenigingen en belangengroepen.

Wanneer zulke culturele kernen ontbreken of onvoldoende zijn ontwikkeld, dient een overheid in te grijpen en door voorbeeldstelling het particulier initiatief op te wekken en aan te kweken. Dit kan bijvoorbeeld geschieden door een overheidsinitiatief voor uitwerking daarvan in particuliere handen te leggen, met afnemende leiding, toezicht en ondersteuning van de overheid.

Afhankelijk van het particulier initiatief en het wisselvallig karakter daarvan is de overheidszorg naar haar beginpunt in hoge mate rekbaar. Omdat het particulier initiatief prevalent is aan het overheidsinitiatief, willen wij de beperking van de overheidszorg in de lectuurvoorziening aanduiden als de **initiatieve begrenzing van de overheidsverantwoordelijkheid.** In haar rekbaarheid zien wij deze initiatieve tegengesteld aan de bestendigheid van de principiële begrenzing.

Naar haar aanvangspunt is de lectuurzorg van de overheid nu begrensd; de lectuurvoorziening werkt evenwel naar een doel en zal daar, zoals wij later zullen betogen beduidend progressief moeten zijn en het rekbaarheidsvermogen is daar bijna onbeperkt. Maar het rekbaarheidsverschijnsel vertoont ook een terugwaartse veerkracht. Deze is hier duidelijk aanwezig en wordt veroorzaakt door de omvang van de overheidsmiddelen.

Progressieve begrenzing

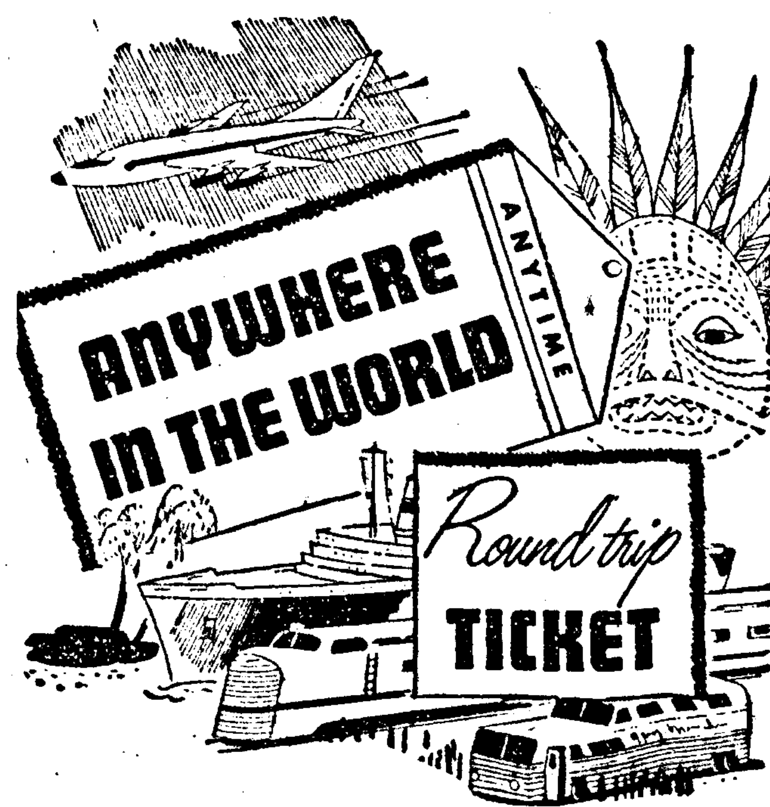
Zelfs wanneer de overheid dit anders zou willen, moet zij zich in haar zorg beperken tengevolge van de omvang van haar middelen. Een volk, in zijn samengesteld geheel van individuen, beschikt in de overheidskas over een gemeenschappelijk budget, waaruit alle overheidsvoorzieningen moeten worden bekostigd. De lectuurvoorziening is er daar slechts één van. Binnen de omvang van het budget moet de overheid de noodzakelijkheid van de verschillende voorzieningen tegen elkander afwegen. Voor het gemak noemen wij dit de **urgentiebepaling.** De verschillende overheidsvoorzieningen worden echter niet alleen getroffen om hun urgentie, maar eerstens om hun wezenlijke waarden. Ook die waarden moeten gewogen worden en naast de urgentie-bepaling noemen we dit de **waardebepaling** van de lectuurvoorziening. Beide zijn afhankelijk van de opvatting en het inzicht van de overheid; deze opvatting is dubieus en dus disputabel. Ten gunste van de lectuurvoorziening kan men sterke argumenten naar voren brengen en wijzen op haar waarde, die in haar cumulatieve en culminerende uitwerking op alle maatschappelijke gebieden in sterke mate bevorderend is. Men zou dan het leeuwenaandeel uit de overheidskas kunnen opeisen. Het onderwijs — waaraan de lectuurvoorziening in geestelijke en tijdelijke orde immers zo nauw verwant is - kan evenwel dezelfde argumenten aanvoeren. Landsverdediging kan ook noodzakelijk zijn en vindt al een urgentiebepaling in de waarborging van de vrijheid van de individu; het volk vraagt om snelverkeerswegen, die onze lectuurvoorziening ook snelle doet geschieden en ook een bepaald urgentie heeft. Er worden hygiënische en sociale maatregelen verlangd; de staatshuishoudkunde en de openbare orde moeten goed geregeld zijn, de bevolkingsboekhouding accuraat en up to-date. Deze en vele andere voorzieningen maken aanspraak op een aandeel uit de overheidskas en wanneer aan alle wensen zou moeten worden voldaan, zou de overheid over middelen moeten beschikken met een omvang van vele malen het bedrag van het nationale inkomen en zulk een toestand is al bijzonder utopistisch. De overheidsmiddelen kunnen permanent onvoldoende geachte worden om alle voorzieningen te treffen, welke gewenst worden. De waardebepalingen en de urgentiebepaling zullen in hun samenhang als maatstaf kunnen dienen in een gedachtenwisseling over de besteding van de overheidsgelden. Als het samengesteld begrip: voorziening zijn ze afhankelijk van de mogelijkheden en het inzicht van de overheid. Dat dit inzicht progressief moet zijn, zullen we nog betogen en reeds nu onderstellen.

Deze progressiviteit wordt, zoals we zagen door de urgentie beperkt en wij stellen voor deze beperking aan te duiden als de **progressieve begrenzing** van de **overheidsverantwoordelijkheid.** Deze begrenzing van de overheidszorg is evenzeer rekbaar als de initiatieve begrenzing. De waarde en de urgentie van de lectuurzorg zullen wij nog ter sprake brengen.

In haar initiatieve en progressieve begrenzing hebben wij de overheidszorg rekbaar genoemd. Dit beeld hebben wij niet toevallig gekozen, maar bewust toegepast, omdat het rekbaarheidsverschijnsel overal aanwezig is. De lectuurvoorziening in de tijdelijke orde is in haar initiatieve en progressieve begrenzing in hoge mate **rekbaar** en ondergaat tegelijkertijd de **terugwaartse veerkracht** zonder dat de **samenhang der delen** verbroken wordt en in deze drie eigenschappen wordt het **rekbaarheidsbeginsel** volledig toegepast.

Wij zullen de binding van de overheidszorg aan de lectuurvoorziening aantonen in een volgende beschouwing. Nu het karakter van deze overheidszorg in zijn begrenzingen is vastgesteld zullen wij haar werkzaamheid daarbij aan een verder onderzoek onderwerpen.

(Nadruk Verboden)

BRUILOFTSMARS

door

R. A. DICK

12)

„Indien nodig, vindt u aan uw rechterhand papieren zakken en in het vakje daaronder kauwgom," zei Smithers, zonder op te kijken van een stapel paperassen op zijn knieën.

„N nee, d-dank u. Ik voel me best, ik had alleen even het gevoel....'

Maar hoe zou ze kunnen uitleggen, wat voor gevoel ze had, het was immers zo vreemd, een sensatie, die ze nooit eerder had beleefd. Dat komt natuurlijk door dat hoogteverschil, zei ze bij zichzelf, maar toen ze haar ogen opsloeg en zag, dat Peter nog altijd over zijn schouder naar haar keek, wist ze, dat het niet waar was.

„Voel je je werkelijk helemaal goed?" vroeg hij. „Je ziet een beetje bleek."

„O ja, heus," zei ze en van bleekheid was al niets meer te bespeuren; ze bloosde tot over haar oren. „Ik vind het vliegen heerlijk en het is zo'n prachtig gezicht, als je naar beneden kijkt, net of je alles door een omgekeerde toneelkijker ziet.... Je voelt je net een soort zonnegod," kwam er een tikje opgewonden achteraan.

„Een zonnegodin!" zei Peter vol overtuiging, of hij een bijzonder verstandige opmerking bevestigde.

„En ik voel me zo veilig bij je.... als piloot, bedoel ik."

„Natuurlijk," zei hij ernstig, maar zijn mondhoeken krulden in een onderdrukte glimlach.

„Is het moeilijk een vliegtuig te besturen?" vroeg ze, om eens een nuchterder onderwerp aan te snijden.

„Bijzonder moeilijk, als een passagier de vlieger aan de praat houdt en zijn aandacht van de instrumenten afleidt," snauwde de heer Smithers. Ditmaal keek hij wèl op om Rose-Ann een nijdige blik toe te werpen.

„Waarom gaat u niet lezen, juffrouw Prynme? Hebt u geen boek bij u?"

„Een boek? Dacht u, dat ik ging zitten lezen.... in de lucht? antwoordde Rose Ann zo verbaasd en verontwaardigd, dat Peter in lachen uitbarstte en zijzelf van de weeromstuit meelachte.

„Ik zie niet in, wat daar zo grappig aan is," zei Smithers, „maar ik verzoek u nogmaals de aandacht van de heer Neill niet af te leiden."

„Zeg, waarom ben jij eigenlijk meegegaan, Smithers?" vroeg Peter.

„Dat heb je me voordat wij vertrokken ook al gevraagd en ik heb je gezegd, dat mijnheer Hart dat wenste."

„Ja. Maar waarom?" hield Peter aan.

„O.... nu ja, hij had zijn vliegtuig nog nooit eerder verhuurd.... Hij weet tenslotte niets van degene, die het gehuurd heeft," zei Smithers, terwijl hij zenuwachtig zijn vingers liet knakken.

„Dus hij heeft jou meegestuurd om het vliegtuig en mij te beschermen. Zozozo," zei Peter. „Maar waarom jou juist? Als hij denkt, dat juffrouw Prynme zo'n gevaarlijke figuur is, had hij toch beter zijn lijfwacht kunnen meesturen."

„Hij vond het beter, dat ik ging."

„Nou, ik snap er niets van," verklaarde Peter. „Ik had juffrouw Prynme niet voor zo gevaarlijk aangezien. Maar ja, wie weet, het kan best zijn, dat ze tot aan haar mooie tanden gewapend is."

„Iemand kan op verschillende manieren gevaarlijk zijn," zei Smithers duister. „En mijnheer Hart wil het vliegtuig onmiddellijk terug hebben."

„Ik zou het heus niet hebben gehouden," zei Rose Ann. „Zo eerlijk ben ik nog wel."

„De grootste sufferd kan zien, dat ze zo eerlijk is als goud en zo mooi als de zon," zei Peter. „Maar je hebt nu eenmaal mensen, die door de bomen de zon niet zien."

„Het bos," verbeterde Smithers. „En nogeens: Mijnheer Hart heeft gezegd, dat ik mee moest gaan. Ik doe mijn plicht en anders niet."

„Hij denkt zeker, dat hij mensen met lichaam en ziel kan kopen," zei Peter grimmig.

„Maar het was toch reuze aardig vaan hem mij zijn vliegtuig te verhuren," vond Rose Ann. „Ik had anders nooit naar...."

„Juffrouw Prynme, ik moet u heus vragen eindelijk eens te zwijgen," zei Smithers vinnig. „Als u maar doorpraat, zal ik mijnheer Hart moeten aanraden u het toestel niet voor uw terugreis, aanstaande zondag, af te staan."

„Wil jij wel eens onmiddellijk uitscheiden met je dreigementen? Wat bezielt je eigenlijk?" viel Peter uit.

Smithers zweeg. Maar Rose-Ann zei: „Ik ben juist zo blij, dat mijnheer Hart mij zondag wil laten halen. En ik vind het helemaal niet erg niet te praten. Ik zit hier heerlijk. Wat is vliegen toch zalig! Ik zou wel eindeloos door willen vliegen."

„Weest u dan alstublieft stil," zei Smithers.

„Ik zal niets meer zeggen," antwoordde Rose-Ann gedwee.

„Waarom kan zij eingenlijk niet wat met jou praten, Smithers?" vroeg Peter. „Je voert toch niets uit, al doe je nog zo gewichtig met je papieren. Je hebt je leesbril niet eens op. Ik bewonder juffrouw Prynne, dat zij dat vliegen nog zalig vindt, terwijl jij zo onbeleefd tegen haar bent. Je moest blij en trots zijn, dat een dame — en nog wel een dame als zij — een reis in jouw gezelschap nog zo heerlijk vindt en wel eindeloos door zou willen vliegen. Ik kan je zeggene dat ik er meer dan trots op ben. Als het van mij afhing, zou ik tot het eind van de wereld met haar willen vliegen, gesteld tenminste, dat we onderweg een deel van de vracht overboord konden gooien."

„Je weet, dat er geen sprake van is ook maar iets langer weg te blijven dan strikt noodzakelijk," zei Smithers, die het weer erg met zijn vingers te kwaad had. „We moeten er zelfs al bijna zijn en ik verzoek je dus, al je aandacht bij je instrumenten te houden en ons veilig aan de grond te zetten."

„O, zijn we er al haast? Wat gauw!" riep Rose-Ann uit en ze wierp een blik op haar pols om te kijken, hoe laat het was. Maar ze had haar horloge niet aan en opeens herinnerde ze zich, dat ze het in de badkamer had laten liggen, toen ze haar handen had gewassen, voordat zij de deur uitging. Wat stom!

„Weet je, dat ik het als een groot compliment beschouw, als mijn passagiers vinden, dat de reis gauw voorbij is gegaan? Dat betekent, dat ze het naar hun zin hebben gehad," zei Peter. „Maar wat bij betreft, had het best dubbel zo ver mogen zijn van Pabscot Bay naar...."

„Neill!" schreeuwde Smithers. „Wil je alsjeblieft je mond houden en kijken, wat je doet!"

„Ik heb mijn mond toch niet nodig om te kijken," zei Peter. „Ik zei al leen, dat ik het prettig vind, als mijn passagiers tevreden zijn. Maar jij doet zo overspannen! Weet je, wat jij moest doen? Een tukje. Daar zal je van opknappen.

„Ik wil niet opknappen! Ik bedoel, ik wil niet slapen!" kreet Smithers zo wanhopig, dat zijn stem oversloeg en Rose-Ann medelijden met hem kreeg.

„Plaag hem nu maar niet meer," zei ze.

„Ik begrijp niet, waar hij zich druk over maakt," zei Peter. „Die machine vliegt bijna vanzelf."

„Maar hij landt niet vanzelf," riep Smithers.

„Wij zijn er nog niet eens."

„Hoor eens," sprak Smithers, „als je van nu af geen woord meer zegt, zal ik proberen, gedaan te krijgen, dat je zondag alleen met juffrouw Prynne terugvliegt."

„Top!" riep Peter uit. „Dat is een mooi aanbod. Van nu af zwijg ik als het graf."

Smithers haalde een zakdoek te voorschijn en wiste zich het zweet van het voorhoofd. Toen zei hij tot Rose Ann: „Hebt u uw bagage bij elkaar? Wij zijn er ongeveer. En wij hebben geen tijd te verliezen, wij moeten dadelijk weer terug."

„Hoe laat word ik zondag gehaald?" vroeg Rose-Ann, terwijl zij haar tas opnam en haar mantel aantrok.

„Ik bel u zaterdagavond op bij de familie Willougby om af te spreken," zei Smithers.

Het vliegtuig daalde en even later taxieden ze over een geteerde weg, midden in een groot grasveld, met op de achtergrond een loods, waar een man in overall naar de landing stond te kijken.

(Wordt vervolgd)

SERVICE voor luchtreizigers begint bij het „droog-vliegen"

Unieke opleiding op luchthaven SCHIPHOL

„Wat mag ik U aanbieden? Een sneetje cake, een petit-fourtje, een bonbon?" „Een sneetje cake graag." De jongeman in de comfortabele stoel van de vliegtuigcabine kijkt naar buiten. In plaats van een onder zich wegdraaiende aardbol, ziet hij een linoleum-vloer. De witte vorm, die langs het venster strijkt is geen wolk, maar een koksjas. Iemand zegt: „Zou je me nog niet eens wat aanbieden?" Er wordt gelachen. Even ontspant zich de sfeer van hard blokken en trainen. Dan komt de stem van de instructeur: „Vooruit heren......"

En de les gaat verder. Zij wordt gegeven in een van de drie merkwaardigste vertrekken, die het nieuwe hypermoderne Civiele Dienstgebouw van de K.L.M. op de Amsterdamse luchthaven Schiphol rijk is. Wanneer men de deur opendoet, waant men zich even midden op het vliegveld platform met vlak voor de neus de zilveren romp van een Super Constellation.

Want de oefen-luchtkeukens, die de K.L.M. voor de opleiding van adspirant hofmeesters en stewardessen gebruikt, zijn een bedrieglijk-nauwkeurige weerspiegeling van de werkelijkheid: tot de letters „The Flying Dutchman" boven de vierkante cabineraampjes toe. Het „imitatie-vliegtuig" binnengaand, begrijpt men al snel, waarom. Links van het gangpad bevinden zich 6 authentieke cabinestoelen, ingebouwd tussen twee echte vliegtuigkeukens; rechts, niet meer overhuifd door het halve rompdeel, zijn enkele ruime werktafels.

Heel deze installatie dient, om de toekomstige hofmeesters en stewardessen reeds tijdens hun opleiding te wennen aan de beperkte ruimte, die hun toekomstig arbeidsveld: de vliegtuig-cabine, zal zijn. „Wij doen hier een beetje aan droogvliegen", legt de instructeur uit. „Alle voorvallen, die zich tijdens een luchtreis kunnen voordoen, bootsen wij na. Zo leer je spelenderwijs op de juiste manier reageren, ook al heb je een vol dienblad in je handen, dat je niet zomaar ergens kwijt kunt. Doen deze dingen zich straks in werkelijkheid voor, dan weet je tenminste precies, hoe je moet manoevreren."

Miniatuurkeuken

Dat is één facet van de oefenpantry. Zij heeft er echter meer. Beurtelings nemen de „leerlingen" plaats in de passagiersstoelen. Prinsheerlijk laten zij zich bedienen. Maar wanneer de instructeur een sein geeft, worden de rollen omgedraaid: de passagiers veranderen in hofmeesters; de hofmeesters veranderen in passagiers. Zo leren de jonge mannen en vrouwen, die bij de K.L.M. in opleiding zijn, perfect serveren.

In de boordkeukens, die de cabine aan voor- en achterzijde afsluiten, zijn andere adspirant-hofmeesters bezig met het bereiden van diepvriesmaaltijden, met het opbergen van gebruikt serviesgoed, met het schenken van drank. Want de pantry herbergt in een ruimte van zeg twee kleerkasten een uitrusting, waarmee men gemakkelijk een miniatuur restaurant zou kunnen opzetten: 280 glazen, 320 borden, 120 koffiekoppen, 90 soepkoppen, 100 dienbladen, 160 servetten, om enkele voor een intercontinentale vlucht normale cijfers te noemen. Wanneer een Super Constellation start voor een vlucht normale cijfers te noemen. Wanneer een Super Constellation start voor een vlucht op New York, voert zij 70 ingevroren diners van 7 gangen mee, die onderweg in 21 2 uur tijd „ontdooid", opgemaakt en geserveerd moeten worden. Dat vereist nogal wat oefening, geziende beperkte behuizing. Evenveel handigheid en ervaring is nodig voor het bereiden van de lekkere en hartige hapjes, die een passagier tussentijds krijgt voortgezet. Want al beschikt een hofmeester slechts over een ruimte van nauwelijks 5 kubieke meter, wat hij zijn gasten voorzet, moet niet alleen qua smaak, maar ook qua verzorging de produkten van een grondkeuken met zijn mogelijkheden van meer ruimte en een betere outillage kunnen evenaren.

Ieder soort vliegtuig-pantry vertegenwoordigd

Al deze dingen leert de adspiranthofmeester in de oefenpantries van het Nieuwe Civiele Dienstgebouw op Schiphol. Hij smeert broodjes en bakt eieren. Hij schenkt koffie en kiest bij ieder gerecht een geëigende wijn. Zijn werkstukken komen dan terecht op de werkbanken, waar zij door de instructeurs beoordeeld en becommentarieerd worden.

De K.L.M. heeft in het Civiele Dienstgebouw drie oefencabines met elk twee boordkeukens. Gebruikt worden de types, zoals die voor de Convair (240 en 340), de DC-6 en de DC-6B, de Constellation en de Super Constellation ontwikkeld zijn. In de toekomst, wanneer de K.L.M. haar thans in bestelling zijnde toestellen in gebruik gaat nemen, zal van ieder type een extra boordkeuken worden besteld, die eveneens in het Civiele Dienstgebouw een plaatsje krijgt en waarin het cabinepersoneel zich met de nieuwe indeling en met eventuele nieuwe snufjes vertrouwd kan maken.

De instructeurs zijn mensen uit de praktijk, zo van hun werk op de lijndiensten naar de leskamer overgebracht.

Zelf koken

De laatste passagier is bekend, het laatste koffiekopje opgeborgen. Aan de deur wacht een groep van 10 andere adspirant-hofmeesters. Soms zijn 4 van die groepen tegelijk in opleiding. Terwijl de ene in de oefenpantries denkbeeldige landen overvliegt, luistert de andere naar een uiteenzending over menu- of vliegtuigkennis, over aardrijkskunde of luchtvaarthistorie. Want niet alleen lichamelijk, ook geestelijk moet de toekomstige hofmeester of stewardess kunnen manoeuvreren in het kleine wereldje van passagiers, dat straks haar wereld wordt.

„Welke stad is dat, steward?" „Dat is Manchester, mevrouw." „Hoeveel PK hebben die motoren eigenlijk, juffrouw?". „3.300 PK ieder, meneer."

En dan is er de grote oefenkeuken, een ruim vierkant van werktafels, waaromheen de leerlingen — met een hoge koksmuts op — de maaltijden toebereiden, die zij straks in de vliegtuigen te serveren krijgen. Met het koken hebben zij dan niets meer te maken, dat gebeurt in de gigantische grondkeuken, die eveneens in het Nieuwe Civiele Dienstgebouw op Schiphol is gevestigd en dagelijks 40 toestellen bevoorraadt. Maar het heeft zijn nut, dat de toekomstige hofmeester en stewardess de ingrediënten kent, waaruit zo'n lunch, zo'n diner is opgebouwd, dat hij weet, hoe een hors d'ouvre tot een meesterwerkje van harmoniërende smaken wordt en hoe je een visfilet pocheert.

Cursussen

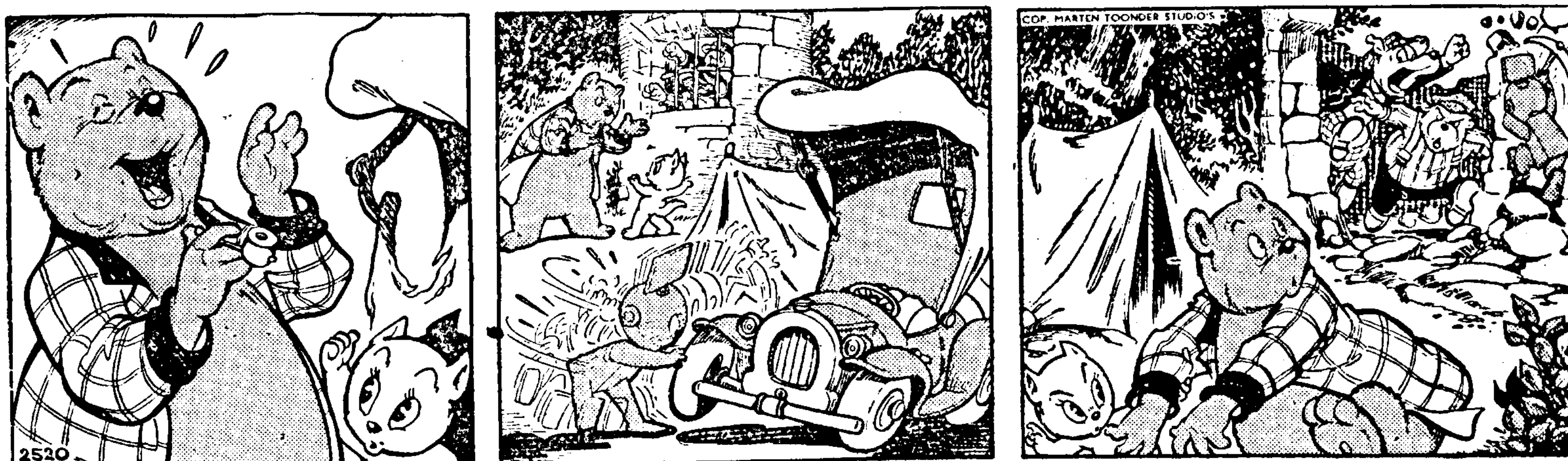
De cursus voor adspirant-hofmeesters met hotelervaring (. vakken) duurt 4, de cursus voor adspiranten zonder hotelervaring (14 vakken) duurt 6 weken. Voor de geslaagden maakt daarna de oefenpantry plaats voor een echte luchtkeuken. Zij worden ingezet op enkele lijnen. Bevalt het werk en blijken zij ervoor geschikt, dan volgt na enkele maanden een tweede cursus, een cursus van 6 tot 7 weken ditmaal, die 14 vakken omvat. Hebben zij ook deze met sukses doorlopen, dan krijgen zij de rang van aankomend hofmeester. De landen en steden, waarvan zij op Schiphol de namen leerden, zien zij nu dagelijks onder zich verglyden. Frans, Duits, Engels en andere talen komen hen steeds zelfsverzekerder over de lippen. Het serveren in de kleine vliegtuigcabine krijgt meer en meer artistieke zwier.

Wat niet wegneemt, dat zij op gezette tijden in de drie vertrekken met hun imitatie-cabines terugkeren. De mens is nooit te oud om te leren. Zeker niet, wanneer het om de zich steeds perfectionnerende luchtvaart en lucht-service gaat.

Tijdens de service-les in de imitatie-cabine.

de Daadsteller TOM POES en

2520. Heer Bommel staarde enige tijd wat glazig naar het gevangenisje, dat de robot om de beide werklieden heen gebouwd had. Doch toen barstte hij in een luid gelach uit.

„Het is toch merkwaardig wat een heer allemaal kan!" riep hij uit. „Ja, ja, de straf volgt op de zonde! Men kan een heer niet ongestraft beledigen. Men kan niet zomaar zijn goede, fraaie auto kapot maken. Want dan zit men in de cel, voordat men het weet! Ja, ja, er is nog rechtvaardigheid in de wereld! Wat jij, jonge vriend?"

„Hm", zei Tom Poes. „Ik zou de daadsteller liever de auto laten maken. Hier komt niets dan narigheid van. Dit is politiewerk!"

Het ijzeren mannetje had niet meer woorden nodig. Het liet zijn bouwwerkje in de steek en snelde op de Oude Schicht af. Daar begon het driftig te werken zodat de vonken er af vlogen. Op de achtergrond zwol het rumoer nu echter aan. De beide werklieden, die eerst verstomd van verbazing door de tralies hadden staan staren, begonnen luidkeels scheldwoorden en dreigementen aan het adres van heer Ollie te roepen.

„Kom mee, jonge vriend", zei deze. „Dit is geen taal voor jonge oren. Dit is net om aan te horen voor iemand van mijn stand. Inplaats van mij nederig om vergiffenis te vragen, gaan deze lieden zich te buiten......"

„Vergiffenis?" loeide een der gevangenen. „Een pak slaag kan je krijgen!"

„Wacht even, Kees", riep de andere, „dat machine-manetje doet immers alles wat je zegt?" En daarop begon hij te loeien: „Ik wil er uit! Haal dat muurtje weg! Hé! Jij daar! Haal die tralies weg!"

De daadsteller gehoorzaamde onmiddellijk. En, terwijl de brokken steen in het rond vlogen, pakte Tom Poes Heer Olie bij een arm en trok hem mee naar de Oude Schicht.

„Dit wordt niets", hijgde Tom Poes. „We moeten hier weg. en ik geloof, dat de auto weer zo'n beetje klaar is."

Surinaamse Hof van Justitie vestigt aandacht van Gouverneur op onderbezetting

Paramaribo. — Reeds geruime tijd bestaat de klacht dat de rechterlijke macht in Suriname onderbezet is. Eind van dit jaar vertrekt bovendien mr. J. Carriere, rechter in het tweede kanton, naar Nederland. Voor goed. Dezer dagen heeft het Hof van Justitie aan een advocaat geschreven om de gouverneur om een speciale voorziening te vragen voor de behandeling van een zaak aangezien de zittende rechters overbelast zijn.

Aangezien de zaak waar het om gaat niet veel om het lijf heeft (het betreft twee rekesten voor het doen leggen van beslag op twee huurkoop auto's naar behoren af te betalen) is het waarop de kopers in gebreke bleven duidelijk dat het Hof op deze manier bedoelde de aandacht te vestigen op zijn overbelasting.

De rechter die de zaak eigenlijk zou moeten behandelen mag niet zitten omdat hij verwant is aan procederen de partij. Inplaats van een andere rechter aan te wijzen, gaf het Hof aan de advocaat het advies de gouverneur om een voorziening te vragen op grond van art. 41 Burg. Rechtsverordening welk artikel bepaalt dat de gouverneur buitengewone leden benoemt indien de leden van het Hof van Justitie niet in genoegzamen getale zijn.

OEFENCENTRUM voor huishoudvoorlichting in Suriname

Paramaribo. — Dezer dagen is aan de Cultuurtuinlaan een gebouw in gebruik genomen, waar het department van Landbouw met medewerking van het Surinaams-Amerikaans Bureau voor Technische Bijstand zijn oefencentrum heeft ingericht voor huishoudvoorlichting.

Het is vooral bedoeld voor de landbouwersvrouwen in de distrikten, die hun voorlichting krijgen van veldploegen, die dagelijks op stap zijn in de distrikten. Op het ogenblik worden reeds ongeveer 250 landbouwersvrouwen in de omstreken van Paramaribo bereikt door de veldploegen. De dames die bij dit werk betrokken zijn, ontvangen hun opleiding aan de universiteit van Puerto Rico waar zij met een studie grand home economics studeren. Binnenkort worden weer enkele dames uitgezonden. De leiding van het werk is in handen van een Nederlandse, mej. Adriana Perquin, die in dienst is van het departement van landbouw, veeteelt en visserij en van een Amerikaanse, mej. Ethel Halloway van de technische Bijstand.

Montevideo. — De regering van Uruguay heeft een missie samengesteld, die een bezoek aan Europa zal brengen om te onderzoeken of het mogelijk zal zijn de uitvoer van vlees van Uruguay te verhogen.

Minister FAVEREY in augustus naar Aruba

Paramaribo. — Minister A. Faverey van Volksgezondheid, zal de regering van Suriname vertegenwoordigen bij het derde lustrum van de Surinaamse vereniging Suriname op Aruba begin augustus. Op Aruba zijn ruim 1200 Surinamers.

ERIC DE NOORMAN: HET TEKEN DER JOMS

6—31. Op de grote weide achter de burcht, waar ieder jaar het lentefeest wordt gevierd, heerst een vrolijke bedrijvigheid. Een klein legertje mannen maken alles klaar voor het grote boogschutterstournooi, dat morgen zal beginnen.

De meesten zijn bezig om, met behulp van een reusachtige lier een zwaar zeil over de eretribune te trekken, zodat Koning Eric en zijn gevolg geen last van de brandende zon zullen hebben. Andere paden de schiet baan en de ruimte voor de toeschouwers af en stellen de schietschijven op.

Overal tussen het groen verrijzen de tenten der deelnemers, die van heinde en ver gekomen zijn om gevolg te geven aan de uitdaging van de Deense boogschutters. Zij zijn te talrijk om elk onderkomen op de burcht te verschaffen. Wel heeft Eric de uitdagers gastvrijheid aangeboden, doch de Denen heben deze kortaf geweigerd met de opmerking, dat eenvoudige boogschutters niet onder een dak niet Noorse edelen behoren te vertoeven.

Opgewekt beweegt de Noorman zich tussen het drukke gedoe. Hier geeft hij zijn mannen een wenk, elders begroet hij een van zijn gasten of slaat met belangstelling enkele deelnemers gade, die buiten de baan een schijf hebben opgesteld en thans de gelegenheid te baat nemen om nog eens duchtig te oefenen. ......

Plots treedt een knaap, gevolgd door een oude krijger, eerbiedig op hem toe.

„Kijk eens, daar hebben wij, Knud!" roept Eric uit, terwijl hij de jongen hartelijk de hand schudt. „Hebt ge zulke goede vorderingen gemaakt met de boog, dat ge Uw krachten met de anderen durft meten?"

De knaap krijgt een kleur van verlegenheid als zijn koning plagend verder gaat:" Maar wat zie ik? Weet ge nog niet, dat een goed boogschutter nimmer zijn pijlkoker uit handen geeft, of door zijn dienaar laat dragen? Maar goed, het verheugt mij, dat Uw vader U heeft laten komen en ik hoop, dat ge geluk zult hebben!"

Eric geeft hem een bemoedigend klopje op de schouder en trots als een pauw gaat de jongen verder.

Lachend kijkt de Noorman hem na, als vlak achter hem ineens een neusstem spottend opmerkt:" Dit is toch de oudste deelnemer niet, die de Noorse eer moe hooghouden?"

De heer Henriquez sprak over zijn reis naar New York en Rotterdam

Uitermate tevreden over verloop der besprekingen

Oranjestad. — Gistermiddag stonden de heer O. S. Henriquez, gedeputeerde voor o.m. afdeling Financiën en Watervoorzieningsdienst, en de heer L. C. M. Kerstens, Eilandsecretaris, de pers te woord naar aanleiding van hun reis naar Nederland, welke zowel op de heen- als op de terugreis gemaakt werd via New York. Het waterprojekt, gekombineerd met de opwekking van elektriciteit, de bouw van het hotel, bezoeken aan Antilliaanse studerenden en een bezoek aan het Toeristenbureau te New York, vormden o.m. de punten van bespreking met de pers.

Medewerking

De medewerking allerwege ondervonden is „non plus ultra". Prof. W. Fonteyn, de directie van Singmaster & Breyer, van Morris Lapidus, Weir & Co., Toeristenbureau, de directie van de OGEM, prof. mr Simons, minister Lampe en vele andere instanties hebben zich allen ingespannen de plannen van het Arubaanse Bestuurscollege te doen slagen.

Uniek plan

Het plan van een waterplant, om zoet water te distilleren uit zeewater, is niet nieuw, evenmin als dat van een elektrische centrale. De combinatie van beide is echter geheel nieuw. Door de distillatie van het zeewater komt een grote hoeveelheid stoom vrij en deze stoom zal nu gebruikt worden om grote turbines, zg. back pressure turbines, aan te drijven, welke op hun beurt de nodige energie zullen gebruiken om elektriciteit op te wekken.

De elektriciteit, welke opgewekt zal worden, is van een dergelijke hoeveelheid, dat deze het huidige gebruik ver zal overtreffen. De besprekingen met de OGEM betroffen de levering van stroom aan de ELMAR, die een concessie heeft voor 50 jaar, en de levering aan derden. Het was vooral het laatste, waarin het B.C. een middel zag de ekonomische basis van Aruba te verbreden.

De directie van de OGEM heeft blijk gegeven van een goed begrip en het is dan ook daar aan te danken geweest, dat op basis van de meest mogelijke medewerking de besprekingen zulk een vlot verloop hadden. Een conceptcontract kon dan ook worden medegebracht.

Elektrische stroom zal in de eerste plaats aan de ELMAR geleverd worden, maar dan nog zal er zoveel overblijven, dat vele nieuwe industrieën voorzien kunnen worden. Deze levering zal door de Eilandelijke Centrale geschieden. Men hoopt, ook door andere gunstige voorwaarden, nieuwe industrieën aan te kunnen trekken. Natuurlijk waren bij de besprekingen met de OGEM principiële moeilijkheden van beide zijden en men heeft met tussenpozen dan ook drie weken vergaderd. De puridisch adviseur van het Eiland was prof. mr Simons, die in 1948 deel uitmaakte van de Commissie Van Poelje en daarom op Aruba geen onbekende is.

Oriëntatie

Momenteel wordt door de firma Singmaster & Breyer een boekje samengesteld, dat zowel voor experts als voor leken een goede leiddraad zal zijn. Het bevat die gegevens, welke ondernemende zakenlieden nodig hebben om de mogelijkheid van het vestigen van een nieuwe industrie onder ogen te zien, voor de leek om een overzicht te geven van het enorme projekt en voor de experts om er gegevens uit te putten. Dit boekje zal vermoedelijk reeds de volgende maand worden uitgegeven.

Prof. Fonteyn

In de eerste plaats is grondig bekeken waar en hoe te beginnen met het projekt als geheel. Eerst het water, dan de stroom of beide tegelijk. In dit opzicht is prof. Fonteyn een expert bij uitnemendheid en hij heeft het Eilandsbestuur dan ook enige bijzonder waardevolle wenken doorgegeven. Eind van dit jaar zal begonnen kunnen worden met opmetingen, proefboringen en de voorbereidingen van de bouw.

Prof. Fonteyn, die als contracting officer optreedt, vertoeft reeds twee maanden in New York en zal daar nog twee maanden blijven in verband met de werkzaamheden van Singmaster en Breyer. Alle principiële beslissingen worden door hem genomen als vertegenwoordiger van het B.C. te New York. De eerste waterplant zal hier omstreeks het midden van het volgend jaar aankomen.

Hotelbouw

In New York heeft de Arubaanse delegatie van de gelegenheid gebruik gemaakt de heer Morris Lapidus, de architekt van het te bouwen toeristenhotel, op te zoeken. Op de heenreis werd de heer Lapidus verzocht de tweede fase van de tekeningen uit te werken, zodat deze op de terugreis zou kunnen worden medegenomen.

Dit is inderdaad geschied en de heer Lapidus en zijn staf hebben de zaterdagen en zondagen doorgewerkt, zodat de heer Henriquez de afgewerkte schetstekeningen kon laten zien. Nu volgen nog de construktietekeningen, waarna met de bouw begonnen kan worden. Veel wijzigingen zijn er niet aangebracht. Het gordijn in het casino wordt van aluminiumplaatjes, zodat dit aan de buitenkant een aardig lichteffekt zal geven. Als oorspronkelijk opgesteld zullen alle kamers een uitzicht op strand en zee hebben.

Het bodemonderzoek is inmiddels geschied en als reeds vroeger voorgenomen, zal in oktober begonnen worden met het uitzetten van het terrein en het maken van de funderingen.

Inmiddels heeft men ook getracht gegadigden te vinden voor het exploiteren van het nieuwe hotel en tot dusverre heeft men met twee instanties reeds kontakt opgenomen. Vermoedelijk zullen er meerdere volgen.

Uitzendingen

Men heeft iemand gevonden als hoofd van het Welvaartsbureau, doch deze persoon heeft nog niet geaccepteerd. Het is iemand met een ruime theoretische en praktische kennis en hij heeft in Portugal een plastik-fabriek opgericht en deze voor twee jaar geëxploiteerd. Hij spreekt vloeiend Spaans en Portugees.

De Kinderspecialiste, mej. dr Charlotte de Kruyf, heeft van haar uitzending afgezien. De veearts is ook al uitgezocht en men heeft een telegram verzonden, waarin verzocht wordt op uitzending aan te dringen.

Andere bezoeken

Vele Antilliaanse studerenden werden opgezocht, o.a. de heren Mike Kuiperi en Tommy Schwengle. De eerste heeft nu een woning, terwijl de tweede per 1 september er een zal krijgen. Dit was voor deze getrouwde studerenden in het begin niet gemakkelijk, maar nu zijn de moeilijkheden voor een groot deel opgelost. Van de zijde van minister Lampe ondervinden de studenten veel medewerking.

De heer L. F. Bouman van het Toeristenbureau te New York, werd opgezocht en deze vertelde, dat binnenkort de nieuwe folder van Aruba zal worden uitgegeven. In het algemeen ziet men in Amerika de drie Benedenwindse eilanden als één geheel en in dit opzicht ziet men daar dan ook vele mogelijkheden op toeristisch gebied in de toekomst. Aruba als vakantieoord, Bonaire voor de watersport en Curaçao als shoppingcenter, althans van Amerikaans standpunt.

De citograph kan tegen het eind van dit jaar worden verwacht en ook de uitzending van een technisch ambtenaar voor DOW zal wel niet lang meer op zich laten wachten. Een uitvoerder moet nog worden aangetrokken, doch de kans is groot, dat ook dit spoedig zal gelukken.

Met de heer ir Craige vain Weir & Co. werd gesproken en verder met tal van mensen van de Grace Line. Er was slechts één klacht. Men vond het aantal taxi's op Aruba onvoldoende en dikwijls moest men lang wachten of grote afstanden afleggen alvorens men een taxi kon krijgen. Verder meende men, dat de handel op Aruba meer moeite moet doen met propaganda, z.a. het verstrekken van folders, zoals dat ook elders geschiedt.

De Heer HORIGAN vertrokken

Oranjestad. — Gistermiddag om half vijf vertrok voor goed van ons eiland de heer J. J. Horigan, president van de Lago. Gezaghebber Kwartsz en mevr. Kwartsz hadden hun vakantie onderbroken om de heer Horigan uitgeleide te doen. Voor de geestelijkheid waren aanwezig de Z. E. Pastoor Burgemeester en de Z. E. Pastoor de Haas. Vanzelfsprekend was de staff van de Lago er ook, waaronder wij de heer Mingus zagen, en verder de Majoor der Mariniers V. Blom, vele vertegenwoordigers van het corps consulair, van de handel en scheepvaart w.o. de heer H. v.d. Linden van de KNKSM en nog vele anderen, die voor het laatst deze sympathieke figuur de hand wilde drukken.

Met zovelen zeggen ook wij: „Good luck".

Toelatingsexamen A.T.S.

Oranjestad. — Voor het toelatingsexamen voor de Arubaans Technische School slaagden voor Metaalbewerking 115, voor de afdeling Elektromontage 22 en voor de afdeling Timmeren 27 jongens, in totaal 164.

Feestavond Mariniers-kazerne

Savaneta. — Zaterdag 28 juli a.s. zal er in de Marinierskazerne Savaneta een feestavond worden gehouden.

Eerst wordt door de mariniers een cabaret opgevoerd, daarna zal er gedanst worden op de muziek van Quinteto del Caribe. Tevens zal de Steel Band uit San Nicolaas op deze avond optreden. Op deze feestavond, welke om 20.30 uur aanvangt, zijn alle vrienden en kennissen van de mariniers van harte welkom.

Drie brieven van de UNA aan B.C.

Oranjestad. — De UNA-fractie zond dd. 24 dezer 3 brieven aan het B.C., welke luiden als volgt:

„Sedert de benoeming van een voorlichtingsambtenaar voor Aruba, heeft deze persoon meer dan eens via de radio dan wel via de plaatselijke bladen een of andere soort voorlichting gegeven.

Bij de Regeringsvoorlichtingsdienst is het zo, dat de functionaris bij elke perscommuniqué of radiovoorlichting vermeldt, dat de inlichtingen afkomstig zijn van de Voorlichtingsdienst soms verkort met RVD). Door deze handelwijze weet men wanneer de betrokken ambtenaar als zodanig optreedt. Hier op Aruba is dit niet het geval en daarom willen ondergetekenden er bij Uw College op aandringen, dat de voorlichtingsambtenaar van Aruba ook een of andere aaduiding geeft met betrekking tot perscommuniqué's en radiospeeches, bv. Voorlichtingsdienst Aruba.

Het is ons tevens ter ore gekomen, dat genoemde voorlichtingsambtenaar zijn arbeidscontract nog niet heeft getekend. Gaarne zouden ondergetekenden vernemen of dit wel juist is en indien zo, hoe het mogelijk is hem een salaris te betalen zonder een arbeidscontract."

„Zoals Uw College wel bekend zal zijn, is er dit jaar weer een groot aantal jongelieden, die hun MULO-diploma of hun ambachtsdiploma hebben behaald. Ongetwijfeld zullen velen van deze jonge mensen ernaar streven elders een verdere opleiding te genieten en zullen daarvoor ook eilandsbeurzen aanvragen. Wij stellen er prijs op, dat, gezien Aruba in de toekomst meer intellectuele krachten nodig zal hebben, er een ruimere gelegenheid voor studie in het buitenland wordt geboden, doch uitsluitend aan diegenen, die dit ook met succes zullen kunnen volbrengen en die door de betrokken hoofden van school gunstig zijn beoordeeld.

Van de bovengenoemde jongelieden zal verder een groot aantal direkt een betrekking alhier gaan zoeken en de mogelijkheid van plaatsing is thans zeer gering. In dit verband zouden ondergetekenden erop willen aandringen, dat er een verdere uitvoering wordt gegeven aan het Werkloosheid Rapport en dat het Bestuurscollege alles in het werk stelt om deze gediplomeerde krachten aan een passende betrekking te helpen, daar in de laatste tijd meerdere krachten zonder diploma wel behoorlijke betrekkingen met behoorlijke salariëring eilands- dan wel in landsdienst hebben ontvangen.

„In een verslag van een onlangs door Uw College gegeven persconferentie hebben ondergetekenden vernomen, dat Uw College van plan is de proefboerderij te Wayacka te liquideren. In het midden latende of dit wel verantwoord is of niet, wensen ondergetekenden erop aan te dringen om het rasvee, dat nog steeds tot Wayacka behoort, aan Arubaanse veehouders over te dragen en bij voorkeur aan personen, die reeds ruime ervaring op dit gebied hebben. Gaarne zouden ondergetekenden van Uw College willen vernemen hoeveel geïnteresseerden zich reeds hebben aangemeld om dit vee over te nemen en onder welke voorwaarden.

Nu een gedeelte van de Veterinaire Dienst opgegeven wordt, nl. de proefboerderij, hebben ondergetekenden met verbazing kennis genomen, dat juist nu een nieuwe opzichter voor dit departement wordt aangesteld.

Gaarne zouden zij willen vernemen op welke post van de begroting de kredieten uitgetrokken zijn voor deze hoge functionaris."

De brieven waren namens de fractie ondertekend door A. Werleman, Th. Figaroa en F. B. Tromp.

Filmliga programma

Oranjestad. — De Filmliga Aruba komt met een extra programma en daar de films slechts enkele dagen op Aruba kunnen blijven zal het programma van 31 juli verschoven worden naar 3 augustus.

Op dinsdag 31 julii, 20.15 uur, zal in Soc. Bolivariana vertoond worden A Survey Film van Eisenstein en Time in the Sun, eveneens van Eisenstein.

Komende film zijn nog op 3 augustus "Het Bed" in Soc. Bolivariana, op 14 augustus "Laughter in Paradise" in De Veer en op 24 augustus 7 korte Chaplin filmpjes in Soc. Bolivariana.

EGYPTE nationaliseert Suez-kanaal-maatschappij

Eenzijdige daad roept veel vragen op

Cairo. — President Nasser van Egypte heeft gisteravond bekend gemaakt, dat de Egyptische regering besloten heeft tot nationalisatie van de Suez-Kanaal-Maatschappij, om uit de inkomsten, die daardoor in de Egyptische staatskas vloeien de bouw van de stuwdam bij Assoean te financieren.

Nasser zeide bij het bekendmaken van zijn besluit, dat de aandeelhouders schadeloos gesteld zullen worden, in overeenstemming met de laatste slotkoersen op de beurs van Parijs. Alle gelden van de Suez-kanaal-Maatschappij in Egypte zijn bevroren — zo deelde Nasser mede, die verder verklaarde dat de stuwdam van Assoean er zal komen, dankzij de inkomsten, die het Suez Kanaal oplevert, namelijk $ 100 miljoen per jaar.

De regering heeft de wet goedgekeurd, waarbij de maatschappij „in naam der natie" genationaliseerd wordt, met al haar bezittingen en schulden.

Het bestuur van de maatschappij wordt opgedragen aan een onafhankelijk lichaam, dat onderworpen is aan de minister van Handel.

Er wordt een speciale raad v[illegible] 12 ingesteld, voor het beheer van de genationaliseerde maatschappij.

Nasser zeide voorts dat Egypte met de $ 500 miljoen inkomsten uit hoofde van de exploitatie van het kanaal in de komende vijf jaren, de schenkingen van Amerika en Engeland niet nodig heeft. „Egypte zal de dam van Assoean bouwen zonder druk van welk land dan ook".

De verklaring van Nasser werd door een grote menigte met wild gejuich begroet.

De politie bezette gisteren de gebouwen van de Suez-Kanaal-Maatschappij te Cairo en verzegelde de hoofdingang met rode was.

De Engelse eerste minister Eden heeft gisteravond laat nog van gedachten gewisseld met de Amerikaanse en Franse diplomatieke vertegenwoordigers in Londen en met de chefs van staven der Britse strijdkrachten over het Egyptische besluit. Er namen ook enkele leden van het Britse kabinet aan deze besprekingen deel. De Franse ambassadeur was vergezeld van de directeur-generaal van de Suez-kanaal-maatschappij, Leon Picot.

Na afloop van het overleg dat drie uur duurde werd ieder commentaar geweigerd over de mogelijke stappen, die Engeland zou willen ondernemen.

Men mag wel zeggen dat de mededeling van Nasser als een grote verrassing voor de regeringen van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk is gekomen. Er werd onmiddellijk besloten onderling contact op te nemen om de kwestie te bespreken.

Diplomatieke waarnemers in Londen verwachten dat Engeland het Egyptische besluit met kracht zal afwijzen als een flagrante schending van het internationale recht, aangezien de concessie nog een looptijd heeft van dertien jaren.

Veel vragen

Voorts vraagt men zich af op welke wijze Nasser de aandeelhouders denkt te kunnen uitkopen. Ook wordt in twijfel getrokken of het mogelijk zal zijn de bouw van de dam van Assoean uit de inkomsten van de maatschappij te bekostigen, aangezien het merendeel van de som die van de passerende schepen jaarlijks wordt ontvangen — $ 100 miljoen — besteed wordt aan het onderhoud van het kanaal.

De kosten van de aanleg van de dam worden geschat op meer dan $ 1300 miljoen.

Een andere kwestie is nog dat de Suez Kanaal Maatschappij ook grote bedragen belegd heeft in ondernemingen in de Verenigde Staten en Canada. Men acht het moeilijk denkbaar dat Nasser door zijn nationalisatie ook die beleggingen kan treffen.

Men vraagt zich voorts af of Nasser van tevoren de Russische ambassadeur Kisselef op de hoogte heeft gesteld. Het Russische persbureau Tass gaf heden morgen het bericht zonder enig commentaar.

Milwaukee Braves thans 5½ voor Cincinnati

Yankees en Cleveland winnen weer in de American League

Nadat de Milwaukee Braves gisteren de New York Giants voor de derde achtereenvolgende dag hadden verslagen, bleven de Braves 5 1/2 wedstrijden voor de Cincinnati Redlegs, die gisteren weer van de Brooklyn Dodgers verloren. Brooklyn bleef toch op de derde plaats, maar nu slechts één halve wedstrijd verwijderd van de tweede plaats van de National League. De Wereldkampioenen van Brooklyn bleven dus 6 wedstrijden verwijderd van de Milwaukee Braves.

De Braves, die nu goede kansen maken om met de kampioensvlag van de National League te gaan strijken, hadden gisteren een totaal van 16 honkslagen. Twee van deze honkslagen waren homeruns van Bobby Thomson en Hank Aaron. De Braves wonnen met 11—0. Gene Conley pitchte de „shutout" voor de Braves; hij stond New York 9 honkslagen toe. Johnny Antonelli verloor voor de Giants. Het was de achtste wedstrijd, welke de New York Giants achter elkaar verloren.

Een homerun van Roy Campanella met twee lopers op de honken, leverde de Wereldkampioenen van Brooklijn een 5—3 victorie op de Cincinnati Redlegs. De drie Cincinnati-runs waren alle drie het resultaat van homeruns van Robinson en Kluzewski. Roger Craig was de winnende Brooklyn-pitcher en Tom Acker verloor voor Cincinnati.

Fred Waters en Howie Pollet pitchten gisteren samen één „shutout" voor de Pittsburgh Pirates tegen de Chicago Cubs. De Priates wonnen met 4—0 van de Chicago Cubs. De Cubs hadden 4 honkslagen en de Pirates 6. Jones was de verliezende pitcher voor de Cubs en Waters won voor Pittsburgh. Dit is de derde achtereenvolgende overwinning van de Pirates op de Cubs.

Homeruns van Wehmeier, Moon en Boyer brachten de St Louis Cardinals een 14—9 overwinning op de Philadelphia Phillies. Stan Lopata had voor de verliezers een homerun. Wehmeier was de winnende Cardinal-pitcher en R. Miller verloor voor Philadelphia. De Cardinals handhaafden zich met hun overwinning op de vierde plaats van de National League.

In de American League bleven de Cleveland Indians en de New York Yankees even ver van elkaar, toen beide clubs gisteren weer hun wedstrijden wonnen. De Indians boekten een 1—0 overwinning op de Washington Senators middels een homerun van Gene Woodling in de 6e inning, juist voordat de wedstrijd wegens de regen werd afgelast. Ook de tweede wedstrijd, welke de Indians en de Senators gisteren zouden spelen, moest wegens slecht weer uitgesteld worden. Bob Lemon was de winnende Cleveland-pitcher en Stobbs verloor voor Washington.

De New York Yankees boekten met 11 honkslagen een gemakkelijke 8—5 overwinning op de Chicago White Sox. Don Larsen werd de winnende Yankee-pitcher en Jack Harshman verloor voor Chicago. Less Moss sloeg in de 3e inning een homerun voor de White Sox.

Een homerun van Ted Williams in de tiende inning met een loper op het honk bracht de Boston ed Sox een 5—3 overwinning op de Kansas City Athletics. Ike Delock was de winnende pitcher voor de Red Sox en Bobby Shantz verloor voor Kansas City.

Homeruns van George Kell, Gus Triandos en Tito Francona leverden de Baltimore Orioles een 11—6 overwinning op de Detroit Tigers. Boone en Kuenn hadden ook homeruns voor de Tigers. Bill Wight was de winnende Baltimore-pitcher en Hoeft verloor voor Detroit.

Wereldberoemde tafeltennissers zullen hier spelen

Emmastad. — Op zondag 5 augustus a.s. worden op ons eiland op doorreis verwacht de wereldberoemde tafeltennissers Richard Bergmann en Renee Roothooft. Na onderhandelingen met de pas opgerichte Curaçaose Tafeltennisbond is deze er in geslaagd beide spelers te contracteren voor zondagavond 5 augustus voor een demonstratie. Waar dit zal plaats vinden wordt nog nader bekendgemaakt.

Richard Bergmann, vele jaren lang wereldkampioen tafeltennissen, is op toerneé geweest door Zuid-Amerika waar hij overal enorme successen boekte. Thans is hij op terugreis naar Europa. Hij is Engelsman. Zijn sparring Partner is Renee Roothooft, voor vele Nederlandse tafeltennissers een welbekende naam. Hij is kampioen van Frankrijk en vergezelt Bergmann op zijn reizen. Hij dient als tegenstander voor demonstraties op wereldpeil. De kaartenverkoop begint maandag a.s. bij Boekhandel Salas, Boekhandel Otrabanda en bij de Curaçaose Tafeltennisverenigingen.

DRAGONS won met 39—29 van ATHENE

Willemstad. — De basketball wedstrijd tussen Dragons en Athene, dat gisteravond op het basketball veld van J.P.F. plaats vond werd gewonnen door eerst genoemde club met een score van 39-29.

onder goed in het programmage-

Aanvaring tussen „Andrea Doria" (1134 passagiers) en „Stockholm" (800 passagiers) kost 8 mensen het leven

„ANDREA DORIA" in golven verdwenen

Boston. — Het 29.083 ton grote Italiaanse passagiersschip „Andrea Doria" is gisternacht bij dichte mist ter hoogte van de kust van Massachusetts in aanvaring gekomen met het 12.644 ton metende Zweedse passagiersschip „Stockholm". Het Italiaanse schip maakte zo zware slagzij, dat de reddingboten niet konden worden gestreken. Vier kotters en een sleepboot van de Amrikaanse kust alsmede verscheidene vrachtschepen zijn naar de „Andrea Doria" opgestoomd om de opvarenden in veiligheid te brengen. De boeg van de „Stockholm" werd geheel ingedrukt. Het schip was met 8000 passagiers uit New York op weg naar Kopenhagen.

De „Andrea Doria" had 1.134 passagiers aan boord en was uit Genua op weg naar New York. Dit laatste schip is gistermorgen om 10 u. Cur. tijd gezonken.

Het aantal doden bedraagt acht.

Onder de slachtoffers bevindt zich Camille Cianfarra, correspondent van de New York Times te Madrid en zijn twee kinderen; twee Amerikaanse vrouwen, een bemanningslid van de Stockholm en twee mannen, die nog niet zijn geïdentificeerd.

Uit de verhalen van geredden van het Italiaanse schip, die door het Franse passagiersschip „Ile de France" te New York aan land werden gebracht, blijkt, dat er na de aanvaring aan boord geen paniek is ontstaan. Sommige passagiers hebben gedacht dat het schip op een ijsberg was gestoten.

Van de 760 geredden, die door de „Ile de France" aan land werden gebracht hadden ruim veertig een zenuwschok, terwijl 20 zwaar gewond waren.

Door het Amerikaanse vrachtschip „Cape Anne" zijn 129 mensen gered en door het militaire transportschip „Private William Thomas" 158. Allen werden in New York aan de wal gebracht.

Vanochtend bevond de „Stockholm" zich nog op zee met aan boord 533 overlevenden van het Italiaanse schip, evenals een Amerikaanse torpedobootjager, die 76 geredden had opgepikt.

De zwaarbeschadigde „Stockholm" wordt eerst vanavond in de haven van New York verwacht.

Londen. — De Vauxhall Motor Company heeft bekendgemaakt, dat in de loop van de volgende maand ruim vijfhonderd arbeiders zullen worden ontslagen.

EILANDGEBIED CURACAO

MOTORRIJTUIG- EN MOTORBOOTBELASTING 1956

De Wnd. Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao maakt hierbij bekend, dat de belasting over het 2e HALFJAAR 1956 voor motorrijtuigen op meer dan drie wielen, uiterlijk 31 Juli 1956 voldaan moet zijn.

Na deze datum zal met de politie-controle worden aangevangen.

De Wnd. Ontvanger voornoemd,
H. C. T. GRUNING.

Ronde van Frankrijk

Spanjaard BOVER wint tijdrit St. Etienne-Lyon

Wagtmans 5e en Voorting 11e in alg. klassement

Lyon. — Gisteren werd in de Tour de France de tijdrit over 74 km van St. Etienne naar Lyon gehouden. De eerste uitslagen luiden: 1. Bover (Spanje) in 1 uur 46 min. 57 sec; 2. Adriaenssens (België) in 1.46:58; 3. Le Ber (West) in 1.47:58 en 4. Ockers in 1.48:50.

Walkowiak behield de gele trui. De uitslag was o.a. verder: 5. Bauvin (Frankrijk); 6. Gaul (Luxemburg); 24. Walkowiak; 24. Nolten in 1.51:42; 29. De Groot; 38. Voorting; 59. Van der Pluym; 61. Wagtmans; 87. Lahaye.

Na de twintigste etappe luidt het algemeen klassement: 1. Walkowiak met 107.18:27; 2. Bauvin; 3. Adriaenssens; 4. Bahamontes; 5. Wagtmans met 107.29:23); 11. Voorting; 15. De Groot; 28. Nolten; 30. Van der Pluym met 108.42:00; 91 Lahaye.

In het etappeklassement is de volgorde: 1. België; 2. Italië; 3. Nederland.

ARUBA

Tentoonstelling Prinses Ireneschool

San Nicolas. — Er zijn de laatste tijd nog al wat tentoonstellingen, ook schooltentoonstellingen, doch ze hebben alle hun nut. Thans is ook de Prinses Ireneschool te San Nicolas bezig een schoolexpositie te organiseren. Dit betreft uitsluitend de resultaten van het cursusjaar van de diverse klassen. Speciaal werk is hier dus niet voor gedaan. Men kan er vinden: tekenwerk, handwerk en handenarbeid, enz. zowel van de kleuters als van de ouderen.

De tentoonstelling is slechts voor 2 uurtjes open, n.l. op woensdag 1 augustus van 19.00 tot 21.00 uur.

Examenuitslagen Mulo

Oranjestad. — Op de laatste dag van de Mulo-examens slaagden gisteren van de 10 kandidaten er 9, t.w. Henk Cos Samuels, Aaltje van der Veen, Wilfred Herman Weijers, Ivonne Ro Engelbrecht, Carlos Marcial de Jesus Wild, Arthur Byron William, Marie Winalda Williams, Gloria Cecilia Zara, en Anna Ardina Catharina Boelhouwers. Aan alle geslaagden van de Mulo-examens onze hartelijke gelukwensen.

Oranjestad. — Het Royal Bombar Circus zal zaterdag haar debuut maken. Op het voormalige RCA-terrein is men druk bezig de grote tent op te zetten en nog steeds komen en gaan de vliegtuigen van en naar Maracaibo om materiaal, mensen en dieren over te brengen.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaosche Voetbalbond

No. 1956/08

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Competitie A-klasse:

Jong Holland 1 — Riverside 1 .... 1—3.
Sithoc 1 — Jong Curaçao 1 .... 1—1.

Competitie Reserve A-klasse:

Jong Colombia 2 — Vesta 2 .... 1—3.
Estudiantes 2 — Jong Holland 2 niet doorgegaan.

Competitie B-klasse:

Veendam 1 — Centro Dominguito 1 .... 2—5.
Dep. Curaçao 1 — S.V.V. Scherp. 1 Dep. Cur. niet opgek.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Competitie A-klasse:

Vrijdag 27 juli 1956 om 8.45 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
Zondag 29 juli 1956 om 4.00 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — S.U.B.T. 1 (Vredenberg)
Vrijdag 3 augustus 1956 om 7.00 uur n.m.: Estudiantes 1 — Sithoc 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag 5 augustus 1956 om 4.00 uur n.m.: Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (Vredenb.)
Vrijdag 10 augustus 1956 om 7.00 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Riverside 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Vesta 1 (Stadion)
Zondag 12 augustus 1956 om 4.00 uur n.m.: Estudiantes 1 — S.U.B.T. 1 (Stadion)
Vrijdag 17 augustus 1956 om 8.45 uur n.m.: Jong Holland 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Zondag, 19 augustus 1956 om 4.15 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Vesta 1 (Stadion)

Competitie Reserve A-klasse:

Zaterdag 28 juli 1956 om 4.00 uur n.m.: Vesta 2 — Estudiantes 2 (Vesta-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Jong Curaçao 2 — Riverside 2 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: Sithoc 2 — Jong Holland 2 (Sithoc-terr.)
Zaterdag 4 augustus 1956 om 4.00 uur n.m.: Sithoc 2 — Jong Curaçao 2 (Sithoc-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Vesta 2 — Riverside 2 (Vesta-terr.)
Zaterdag 11 augustus 1956 om 4.00 uur n.m.: Vesta 2 — Jong Holland 2 (Vesta-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Estudiantes 2 — Jong Colombia 2 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: S.U.B.T. 2 — Riverside 2 (Vredenberg)

Competitie B-klasse:

Vrijdag 27 juli 1956 om 7.00 uur n.m.: Centro Dominguito 1 — Saturnus 1 (Stadion)
Zondag 29 juli 1956 om 4.00 uur n.m.: Canisius Boys 1 — S.V.V. Scherpenheuvel 1 (Scherpenheuvel)
Woensdag 1 augustus 1956 om 7.00 uur n.m.: Caribb. Boys 1 — Saturnus 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Deportivo Curaçao 1 — Veendam 1 (Stadion)
Woensdag 8 augustus 1956 om 7.00 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Saturnus 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Dep. Curaçao 1 — Caribbean Boys 1 (Stadion)
Zondag 12 augustus 1956 om 4.00 uur n.m.: Athene 1 — Victory Boys 1 (Athene-terr.)
om 4.00 uur n.m.: S.V.V. Scherpenheuvel 1 — Saturnus 1 (Scherpenheuvel)
om 2.30 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Dep. Curaçao 1 (Stadion)

MEDEDELING:

In verband met de hangende aangelegenheid betreffende DEPORTIVO CURACAO, zal de volgende week een geheel nieuw programma van de B-klasse bekend gemaakt worden.

INSCHRIJVINGEN:

S.V. SATURNUS: Hildo Fullinck als gewoon lid.
S.V. VESTA: Johannes Ernestina, Johan Obispo en Wilfred Virgilio Daal als gewone leden (Wilfred Virgilio Daal ex-lid C.R.K.S.V. Jong Curaçao).
S.V. SPARTA: Victor Statie en Rigorbert Sprockel als gewone leden.
S.V. SITHOC: Ronald Virginia (ex-lid Vesta) als gewoon lid..
S.V. SITHOC: Hendrik V. Moesker (ex-lid Uniao Portuges) als gewoon lid.
S.V. RIVERSIDE: Porfirio Winklaar en E. Ellis (ex-leden Sithoc) als gewone leden.

OVERSCHRIJVINGEN:

S.V. SPARTA: Alexander Fielck (ex-lid S.V.V. Scherpenheuvel Jr.).
S.V. SPARTA: Claudio Eurelio (ex-lid S.V.V. Scherpenheuvel).

BOETES:

De volgende verenigingen verbeuren elk een geldboete van 2 x ƒ 2,50 ingevolge artikel 8 lid 5 R.C.W. (niet tijdig indienen elftalopgaven over de maand JULI 1956): JONG COLOMBIA, ATHENE en CENTRO DOMINGUITO.

ELFTALOPGAVEN:

Ingevolge artikel 8 lid 3, moeten elftalopgaven over de maand AUGUSTUS 1956 vóór WOENSDAG 1 augustus 1956 zijn ingediend.

COMPETITIE-STANDEN:

A-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten v.	doelpunten t.	pt.
S.U.B.T. 1	4	4	—	—	9	0	8
Vesta 1	5	3	1	1	9	4	7
Jong Holland 1	5	2	2	1	7	4	6 *
Riverside 1	5	2	1	2	7	7	5
Jong Colombia 1	4	1	2	1	3	6	4
Jong Curaçao 1	4	1	2	1	3	6	4
Sithoc 1	5	—	2	3	3	7	2
Estudiantes 1	4	—	—	4	2	9	0 *

*) Nog 25 minuten te spelen.

RESERVE A-KLASSE:	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten v.	doelpunten t.	pt.
S.U.B.T. 2	2	2	—	—	6	0	4
Sithoc 2	1	1	—	—	3	1	2
Vesta 2	1	1	—	—	3	1	2
Jong Curaçao 2	2	1	—	1	3	1	2
Jong Holland 2	1	—	—	1	0	3	0
Estudiantes 2	1	1	—	0	4	2	0 *
Riverside 2	2	—	—	2	3	7	0 *
Jong Colombia 2	2	—	—	2	1	8	0 *

*) Twee winstpunten in mindering ingevolge artikel 4 R.C.W.

B-KLASSE:	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten v.	doelpunten t.	pt.
Centro Dominguito 1	3	3	—	—	11	4	6
Veendam 1	4	3	—	1	12	8	6
Canisius Boys 1	2	2	—	—	11	1	4
Athene 1	3	2	—	1	8	2	4
Victory Boys 1	3	1	—	2	5	8	2
Saturnus 1	3	—	1	2	3	11	1
S.V.V./Scherpenh. 1	1	—	—	1	2	3	0
Caribbean Boys 1	3	—	—	3	3	16	0
Deportivo Curaçao 1	2	—	1	1	1	3	0 *

*) 2 x twee winstpunten in mindering ingevolge artikel 4 R.C.W.

HET BESTUUR